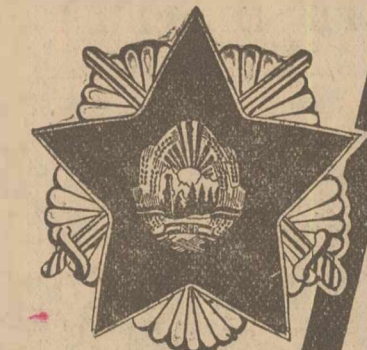

România liberă

NOUL SISTEM DE COLECTARE—SPRIJIN ÎN LUPTA PENTRU RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI A ÎNTREGULUI POPOR MUNCITOR

R.L.

Recolta bogată din acest an, recoltă ce va fi strânsă cu cea mai mare grijă — așa cum arată recenta Hotărâre a Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R. P. R., prin mobilizarea întregului Popor și a întregului aparat de Stat va asigura tuturor oamenilor muncii mai multă pâine, mai multe produse vegetale.

Cea mai mare parte a acestei recolte revine, cum e și firesc, țăranului sărac și mijlocas care a produs-o. O parte din recoltă însă, producătorii de cereale o dau Statului care, colectând aceste produse, își formează un fond centralizat care asigură în cea mai mare parte hrana oamenilor muncii dela orașe și în același timp formează rezervele din care țăranii muncitori primesc adeseori sprijin prin împrumuturi de seminte.

Data fiind importanța deosebită pe care o prezintă pentru statul nostru, acest fond centralizat rezultă din colectări, este clar pentru fiecare țăran muncitor, pentru fiecare colectivitate, pentru fiecare activist de partid sau al organelor de Stat, pentru fiecare om al muncii care participă prin munca sa la campania de recoltare, că însemnată are pentru fiecare din noi îndeplinirea până la ultimul amănunt a Hotărârii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R. P. R., privind pregătirea și executarea la timp a strângerii recoltei și executarea planului de colectări pe anul 1950.

Recolta strânsă cu grijă, la timp și fără risipă, înseamnă mai multă pâine pentru poporul muncitor. Colectările făcute în bune condiții, conform prevederilor, în spiritul luptei de clasă, înseamnă asigurarea volumului de produse agricole, necesare constituirii fondului centralizat al Statului, însemnat în cele din urmă un pas înainte pe drumul bunei stări, pe drumul înfringerii și înfrângerii scumpei noastre Patrii.

În sprijinul muncii de colectare, corespunzând liniei politice a Partidului și Guvernului, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române, a decis prin Hotărârea publicată ieri, introducerea unui nou regim de colectări, care prin însuși structura sa devine o importantă armă de luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii, o importantă armă de luptă pentru întărirea Republicii noastre.

Unul din elementele caracteristice noului sistem de colectări este stabilirea cotelor fixe de predare. Stabilirea acestor cote în raport cu numărul total de hectare teren, în raport cu condițiile economico-naturale și fertilitatea pământului din regiunea în care se află gospodăriile, pune în fața producătorului agricol, încă înainte de începerea însămânțărilor, sarcinile pe care le are de îndeplinit în această privință. În același timp, hotărârea cotelor fixe, spre deosebire de cotele stabilite în alți ani în raport cu producția la hectar, dau posibilitatea stabilirii unui volum fix de colectări și deci a unei riguroase planificări a cerealelor din fondul centralizat al Statului.

Dacă acestea sunt unele din principalele ajutoare pe care stabilirea cotelor fixe de colectare le aduce gospodăriilor individuale cât și Statului nostru, volumul acestor cote, adică cantitatea pe care fiecare agricultor o are de predat, oglindește linia politică a Partidului nostru, linia luptei de clasă în spiritul căreia se fac colectările.

Cotele de predare variază după regiune și fertilitatea solului între 55 și 250 de kgr. la hectar pentru cei care au o suprafață între 4,1 și 5 hectare, între 375—775 kgr. la hectar pentru cei care au între 20,1—25 ha, sau scutirea completă de predare a cotei obligatorii pentru cei care au pământ până la jumătate de hectar, ne arată că noul sistem de colectare apasă asupra chiaburimii înlesnind mult pe mijlocasi și ușurând sarcinile țăranilor săraci. Stabilirea acestor cote în spiritul luptei de clasă, constituie deasemenea un principal mijloc de stimulare a țăranilor săraci și mijlocasi pentru mărirea producției și productivității muncii la hectar, și odată cu aceasta, un mijloc de constrângere a chiaburimii pentru a lucra și îngriji bine culturile.

Vechiul sistem de stabilire a cotelor după producția la hectar, lăsa uneori greul pe umerii țăranilor mijlocasi, deoarece aceștia, muncind cu dragoste, obțineau o recoltă frumoasă, în timp ce chiaburii, sabotând însămânțările,

lucrând cu dușmănie, obțineau o recoltă mai mică și deci aveau și cote mai mici de colectare. În acest fel, dușmanul de clasă reușea să se susțină de la o parte din obligațiile colectării, sabotând în același timp producția de grâne, iar mijlocasi nu primeau nici o încurajare pentru a munci mai bine, cu mai multă râvnă. Noul sistem de colectare pe baza cotelor fixe stabilește o situație exact contrară. Țăranul mijlocas știind că are de predat o anumită cotă și că restul producției îl aparține în întregime, va fi încurajat să folosească cele mai înaltă metode agrotehnice spre a putea obține cât mai multe roade, iar chiaburul, știind că el are de predat o cotă fixă nu va mai sabota muncile agricole, deoarece orice scăzământ de producție va avea urmări în primul rând asupra gospodăriei sale, care va suporta pagubele sabotajului. Încurajând țăranul sărac și mijlocas, îngrădind orice posibilitate de sabotare a producției agricole din partea chiaburimii, noul sistem de colectare va avea ca ultimă urmare o creștere a belșugului nostru de grâne, va aduce deci mai multă din ce în ce mai multă pâine poporului muncitor.

Așa cum crează posibilitatea mării producției de cereale, noul sistem de colectare care prevede scăderea din calculul cantităților de predat a suprafețelor cultivate cu plante industriale pe bază de contracte, a suprafețelor cultivate cu plante furajere, producătoare de seminte cât și a suprafețelor recuperate prin asanare, constituie un deosebit mijloc de încurajare a cultivatorilor de plante industriale, cât și a extinderii suprafețelor cultivabile din țara noastră prin recuperarea pământurilor, care altădată erau inundate de apă sau acoperite de băliri.

Așa cum vine în sprijinul gospodăriilor individuale a țăranilor săraci și mijlocasi, încurajându-i să lucreze mai mult și mai bine, așa cum sprijină extinderea culturilor de plante industriale, Hotărârea Consiliului de Miniștri cu privire la colectarea produselor agricole și vegetale, ne arată sprijinul deosebit pe care-l primesc tinerele noastre gospodării agricole colective. Spulberând minciunile chiaburilor, noul sistem de colectare este un indemn pentru țăranii săraci și mijlocasi de a constitui noi gospodării colective, deoarece în loc să predea — așa cum spuneau dușmanii colectivității — cote mari Statului, gospodăriile agricole colective dau cote mici și pe lângă aceasta se bucură în anul acesta de o reducere de 20 la sută la cotele de predare. Deasemenea, gospodăriile individuale ale colectivităților sunt scutite de predări către Stat.

Pe linia politicii Partidului și Guvernului, Hotărârea Consiliului de Miniștri, stabilește deasemenea însemnate reduceri și scutiri ce se acordă gospodăriilor cu pământ puțin în regiunile neferite, gospodăriilor celor orfani sau invalizi de război, gospodăriilor celor bătrâni care nu mai pot munci, cât și gospodăriilor celor aflați în stadiu militar.

Armă de luptă în sprijinul operei de transformare socialistă a agriculturii, armă de îngrădire a sabotajului chiaburimii, sprijin și indemn în muncă pentru țăranii săraci și mijlocasi, ocrontul gospodăriilor celor bătrâni sau incapabili de muncă, Hotărârea Consiliului de Miniștri care stabilește noul sistem de colectări este un însemnat mijloc de ridicare a nivelului de trai a întregului popor muncitor.

Țăranii muncitori, colectivității, muncitorii din gospodăriile agricole de Stat trebuie să privească cu încredere această Hotărâre. Ei trebuie să înțeleagă că ea constituie pentru toți un principal sprijin, ea constituie pentru Patria noastră încă o posibilitate de înfrângere, încă o cale spre înfrângere. Textul acestei Hotărâri trebuiește prelucrat și discutat în amănunt în fiecare comună, în fiecare gospodărie colectivă. Comitele Provizorii, și în special cele comunale, trebuie să fie agitatii și propagandiști activi ai Hotărârii. Colectivității, fiecare țăran sărac și mijlocas, fiecare muncitor dela gospodăriile agricole de Stat sau S. M. T., trebuie să-și însușească textul acestei Hotărâri, să lupte pentru aducerea ei la îndeplinire, conștient că în acest fel luptă sub îndrumarea Partidului și Guvernului nostru pentru înfrângerea Patriei noastre, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră, pentru întărirea necontenită a frontului păcii.

Milioane de cetățeni ai R. P. R. au semnat Apelul pentru interzicerea armelor atomice

— Rezultate din alte județe care au terminat campania de strângere de semnături —

184.045 cetățeni au semnat Apelul în județul Constanța

În județul Constanța Apelul a fost semnat de 184.045 cetățeni dintre care 62.438 la Constanța și 121.607 în plăși și

anume: 24.812 în plasa Medgidia, 17.308 în plasa Negru Vodă, 15.420 în plasa Ostrov, 8.531 în plasa Constanța, 8.580 în

plasa Mangalia, 13.518 în plasa Cogealac, 12.104 în plasa Hârșova, 12.009 în plasa Adam Clisi și 9.327 în plasa Cernavodă.

138.027 semnături în județul Sibiu

În județul Sibiu, Apelul a fost semnat de 138.027 cetățeni, dintre care 42.042 în

Sibiu, 8.477 în Cîlnădie, 16.204 în plasa Sibiu, 12.624 în plasa Săliște, 13.618 în plasa Nocrich, 13.422 în plasa Tâlmăciu, Mercuria.

12.802 în plasa Ocna și 18.839 în plasa

70.943 cetățeni ai județului Suceava au semnat Apelul

În județul Suceava, Apelul a fost semnat de 70.943 cetățeni, dintre care 6.597 în orașul Suceava, 22.688 în plasa centrală 15.164 în plasa Solca, 14.693 în plasa Iliești, și 11.681 în plasa Dărmănești. Comunele care au atins cele mai bune

rezultate în această campanie sunt: Sărbăuți cu 1.394 semnături, Dănila cu 659 semnături, Rămănești cu 826 semnături, Sf. Ilie cu 1.332 semnături, Steia cu 1.296 semnături, Mitoc cu 1.956 semnă-

turi, Ipotești cu 1.448 semnături, Berchiceni cu 1.069 semnături, Mănsănești cu 1.167 semnături, Băișeni cu 1.096 semnături, Clit cu 675 semnături și Căjvara cu 3.651 semnături.

În județul Fălcu Apelul a fost semnat de 57.116 cetățeni

Apelul a fost semnat în județul Fălcu de 57.116 cetățeni, dintre care 9.674 în Huși, 11.558 în plasa Huși, 8.676 în

plasa Fălcu, 11.774 în plasa Vulcan și 15.434 în plasa Rădăuțeni. Comunele în care, față de totalul populației, au fost atinse cele mai bune re-

zultate sunt următoarele: Bohotin cu 1.129 semnături, Gura Bohotin cu 705 semnături, Bunești cu 1.276 semnături,

761.136 cetățeni din Capitală au semnat Apelul pentru interzicerea armelor atomice

— Cum și-a dus munca Comitetul de luptă pentru pace al Capitalei —

Comitetul de luptă pentru pace al Capitalei a ținut Joi după amiază o ședință pentru a analiza desfășurarea în Capitală a acțiunii de strângere a semnăturilor pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizilor

din Capitală, au avut loc cu acest prilej 958 întâlniri în care s'a dat cîntre Apelului dela Stockholm și chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. La aceste întâlniri au luat cuvîntul membri ai Comitetelor de luptă pentru pace.

Dupa cuvîntul de deschidere rostit de tov. Emil Origa, vicepreședintele Comitetului, tov. Gh. C. Stere, președintele Comitetului de luptă pentru pace din Capitală, a prezentat darea de seamă.

Desvoltându-se expunerea, tov. Gh. C. Stere a arătat că publicarea Apelului Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii pentru interzicerea armelor atomice și declararea drept criminal de război a celui guvern care ar folosi primul această armă a stărnit un ecou puternic în rândurile oamenilor cîlnști și doritori de pace din Capitala noastră și a ridicat ura masele împotriva ațătorilor la război, imperialiștii anglo-americani.

Sub conducerea și îndrumarea Organizației de București a Partidului Muncitoresc Român Comitetul de luptă pentru pace al Capitalei a pornit cu avînt la organizarea strângerii de semnături pe Apel.

În toate întreprinderile și instituțiile din Capitală, au avut loc cu acest prilej 958 întâlniri în care s'a dat cîntre Apelului dela Stockholm și chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. La aceste întâlniri au luat cuvîntul membri ai Comitetelor de luptă pentru pace.

Tov. Gh. C. Stere a arătat apoi ac-

țiunea dusă de cele 10.016 echipe de strângere a semnăturilor, echipe alcătuite din 24.851 cetățeni.

Președintele Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei a subliniat apoi că 761.136 cetățeni din Capitală au semnat cu hotărâre Apelul dela Stockholm.

Odată cu terminarea acestei acțiuni de strângere a semnăturilor, — a spus tov. Gh. C. Stere — nu trebuie să considerăm că s'a încheiat munca Comitetului nostru Problema mobilizării masele la lupta activă pentru pace și la lupta pentru construirea socialismului în Republica noastră Populară, este o sarcină de zi cu zi și a Comitetului nostru.

Trebule să luptăm și mai puternic pentru întărirea frontului păcii condus de marea Uniune Sovietică și de genialul invățător al popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

Numerosi membri ai Comitetului de luptă pentru pace au luat apoi cuvîntul arătînd munca depusă în această campanie.

Cu prilejul acestei ședințe, Biroul Comitetului de luptă pentru pace din Capitală a fost lărgit, cooptându-se noul membru. (Agerpres).

Azi dimineață se deschide

ședința plenară

a Comitetului Central al C. G. M.

Azi dimineață se deschide ședința plenară a Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii.

Plenara va debata Codul Muncii și bugetul C.G.M. pe 1950.

Tov. Gh. Apostol, președintele C. G. M. va informa plenara asupra lucrărilor sesiunii Comitetului Executiv al F. S. M., care a avut loc la Budapesta.

Plenara Comitetului Central al C. G. M. va discuta de asemenea sarcinile sindicatelor în campania de pregătire și strângere a recoltei din anul acesta. (Agerpres).

Pentru o recoltă îmbelșugată

„Vom fi printre fruntași în muncile de recoltare”

— Colectiviștii și muncitorii din S.M.T. întâmpină cu entuziasm Hotărârea Partidului și a Guvernului —

Hotărârea Partidului și a Guvernului a găsit pe membrii gospodăriei agricole colective „Victoria Socialismului” din Văcărești—Dâmbovița în toată muncă pe ogoare.

Sarcinile pe care le-a trasat Partidul și Guvernul întregului popor muncitor, nu l-a găsit nepregătit pe cei din «Victoria Socialismului», dar pentru ei cuvintele auzite la radio — căci au auzit Hotărârea la radio — au constituit un plan nou și concret de muncă, de îndeplinirea căruia depinde viitorul gospodăriei și buna lor stare.

Ieri, tovarășii din brigada lui Dumitrache Ion, discutau cam ce ar fi de făcut de îndată, pentru ca nici o zi să nu fie pierdută.

Mulți saci cu grâu vor ieși prin porțile gospodăriei noastre ca să ia drumul uzinelor, fabricilor și șantierelor de care este plină țara. Hotărârea, pe lângă sarcinile trasate, ne-a dat un obiectiv de îndeplinit: noi trebuie să fim exemplu pentru țăranii muncitori din sat, cei noi nu ne-am rupt de sat și de aceea izbândă satului la recoltări și colectări va fi izbândă noastră. Trebuie să-i strângem și pe ei în jurul nostru și să muncim ca să îndeplinim planul care ne stă în față.

Și brigada lui Dumitrache s'a pus pe muncă. Câțiva colectivști au plecat la Târgoviște să ia scînduri pentru a face gospodăriele carute, lazi, care vor servi la transportul cerealelor, iar în jurul atelierilor de fierărie s'a ridicat un atelier în care se repară unelele gospodăriei și ale țăranilor muncitori din sat.

Colectiviștii din Văcărești nu s'au rupt de sat. Inițiativa Zamferei Morăroiu — una din cele mai harnice colectiviste. — este o dovadă.

După ce tov. Bălan, organizatorul de Partid al gospodăriei, i-a explicat bine unele puncte ale Hotărârii, Zamfira Mo-

arăoia a cerut hârtie și toc dela birou și a prins a scrie un articol pe care-l adresa mai ales femeilor, tinerilor și pionierilor din comună. Printre altele ea le arăta și li îndemna să strângă toți sacii pentru curățat și reparat în vederea treierării și colectării; pionierii să formeze brigăzi de strângere a spicelor pe mîșișii, tinerii să formeze brigăzi pe pichete de bază la arii și pe lângă lanuri. Zamfira Morăroiu a lăsat apoi articolul pe ziarul de perete din apropierea porții gospodăriei.

La toamnă — și imaginea aceasta stăruie pe fața fiecărui colectiv — harnarele gospodăriei vor geme de rod și va fi veselie mare la „Victoria Socialismului”.

★

S.M.T. Titu este în plină campanie de reparat batoze, tractoare și pluguri, pentru treier și desmîșirări.

Unelele de recoltă păsoase sunt aproape în întregime gata. Hotărârea Partidului și Guvernului l-a găsit animată de entuziasm terminării și depășirii planului lor.

„Hotărârea ne-a lămurit care sunt sarcinile noastre și cum trebuie să le îndeplinim. Lucrul nu va înceta o clipă. Pentru ca să putem lucra în schimbul de noaple noi ne-am construit o uzină electrică proprie, la școala de tractoriști, va trebui să ne ajute lupta, să ne dea cadre bune!”

Tovarășul Andronache, șeful tehnic, este foarte mândru de oamenii săi și privește cu dragoste brigada frunțasă a lui Apostol Ioan, un tânăr înimos și priceput.

„Vom fi fruntași și la treierat, Apostole?” întreabă tov. Andronache. — „Așa la desmîșirări!”

Olga Ilieș

PÂNĂ LA 22 MAI

1.320.172 hectare de diverse culturi au fost prășite

Buna întreținere a culturilor are o mare importanță în obținerea de recolte bogate și de bună calitate.

Conștientă de acest lucru, țărănimea muncitoare, urmînd exemplul Gospodăriilor Agricole de Stat și al Gospodăriilor Agricole Colective, muncesc cu râvnă pe ogoare la întreținerea culturilor.

Până la data de 22 Mai, după datele sosite de pe teren la Ministerul Agriculturii, s'a executat prășitul la culturile de floarea soarelui, porumb, fasole, sfeclă de zahăr, sfeclă furajeră și cartofi pe o suprafață de 1.320.172 ha.

Cu deosebită intensitate se desfășoară lucrările în deosebi în județul Satu Mare care a prășit 67,8 la sută din aceste culturi, Caraș 67,7 la sută, Mureș 66,2 la sută, Cluj 62,9 la sută, Bihor 58,8 la sută, Odorhei 55,8 la sută, Dolj 52,8 la sută și Târnava Mică 52,9 la sută.

Deasemenea, în județele Turda, Vlașca, Buzău, Dâmbovița, Hunedoara, Mehedinți, Olt, Teleorman,

Somes, Prahova, Romanat și Timiș lucrările continuă într'un ritm susținut, ajungându-se până la această dată să se realizeze între 40-50 la sută din suprafața programată pentru prășit.

Dacă în cea mai mare parte a țării lucrările de întreținere a culturilor sunt în plină desfășurare, mai sunt însă unele județe ca: Constanța, Iașomîia, Tulcea, R-Sărat, Neamț, Botoșani, Putna, Roman și Argeș, care au primit cu ușurință problema întreținerii culturilor, ne luând măsuri din timp pentru mobilizarea țăranimii muncitoare, din care cauză lucrările se desfășoară mult prea încet.

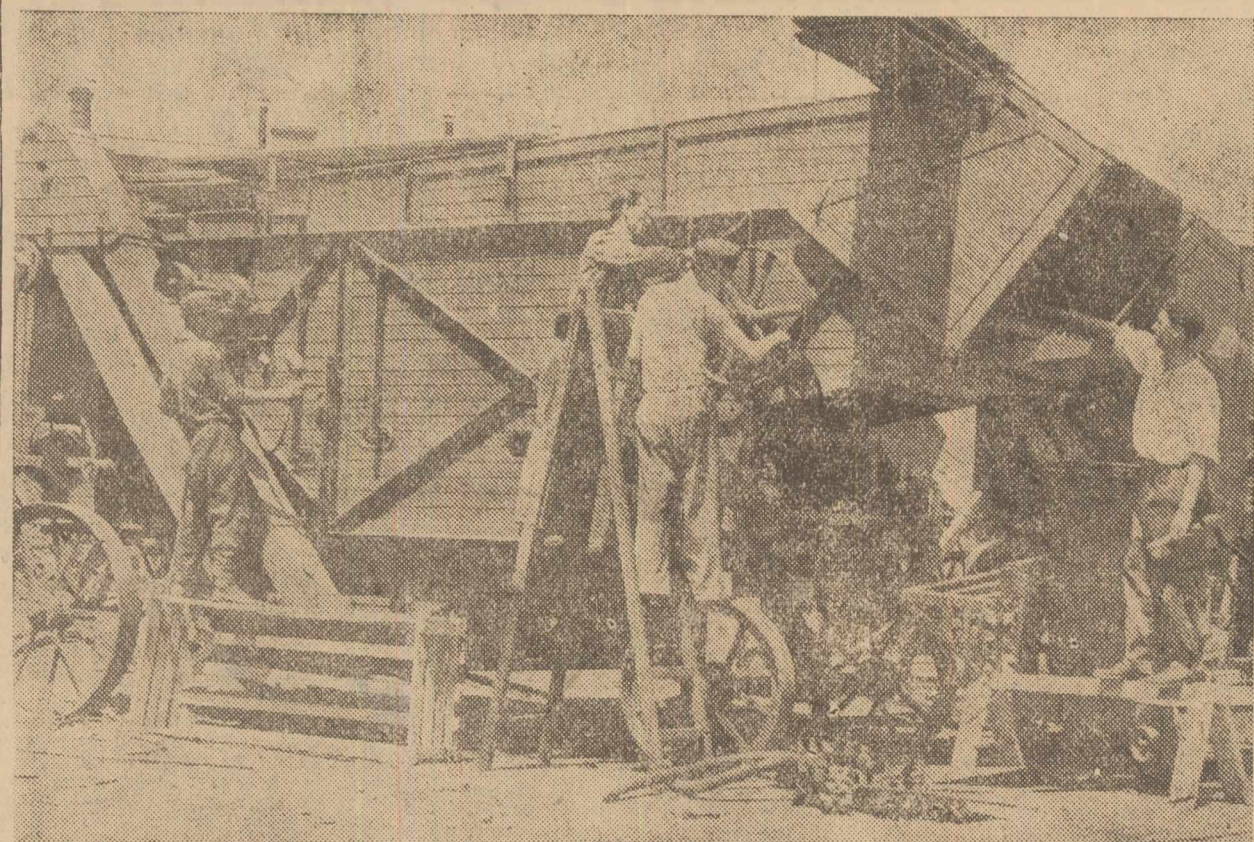
Având în vedere importanța deosebită pe care o au lucrările de întreținere a culturilor în sporirea recoltelor și în îmbunătățirea calității lor, trebuiesc depuse toate eforturile pentru aceste lucrări să se execute la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice. (Agerpres).

Conferința cu președinții Comitetelor Provizorii Județene și Imputerniciții Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole

Vineri dimineața s'a deschis la Institutul Zootehnic conferința cu președinții Comitetelor Provizorii Județene și Imputerniciții Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole, care, pe baza Decretului Președintelui Marii Adunări Naționale și Hotărârii Consiliului de Miniștri cu privire la colectarea produselor agricole vegetale, a făcut o amplă analiză a regimului de colectare a produselor agricole vegetale, subliniind superioritatea principiilor introduse în colectările din acest an.

Au urmat apoi discuții asupra problemelor privind strângerea recoltei și colectările de produse agricole vegetale. (Agerpres).

Au urmat apoi discuții asupra problemelor privind strângerea recoltei și colectările de produse agricole vegetale. (Agerpres).

Până la data de 20 Iunie întreprinderile producătoare de mașini agricole vor trebui să dea toate mașinile planificate pentru campania muncilor agricole de vară.

Muncitorii uzinei „Vasile Roaită” din Capitală depun eforturi susținute pentru a face față cu cînst sarcinilor ce le au de îndeplinit.

ÎN CLISEU: O echipă de muncitori lucrează la finisarea unei batoze.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, engleză, germană și spaniolă.

„Pentru pace înaltă, pentru democrație populară!”

București Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 21 (81) Vineri, 26 Mai 1950

ARTICOL DE FOND

PROSLAV BIERUT

PAIMHO TOCHIATTI

VICTOR MICHAET

ENRIQ BOCCARA

BLAS ROCA

Note politice. — Informații.

Apare în fiecare Vineri.

De vânzare la toate magazinele „Librăria Noastră” și la toate chioșcurile.

Lei 8

DIN VIAȚA ȘI MUNCA OAMENILOR SOVIETICI

Industria Moscovei în slujba păcii

Într-o scrisoare adresată tovarășului Stalin, muncitorii, maștrii inginerii, tehnicienii și funcționarii din Moscova și din regiunea Moscovei au făcut o dare de seamă asupra victoriilor obținute de ei pe frontul muncii. Ei au trecut în revistă toate genurile de produse industriale fabricate pentru prima dată în uzinele și fabricile din Capitală.

Alături de cele mai mari centre industriale ale Uniunii Sovietice, Moscova realizează pe zi ce trece succese din ce în ce mai însemnate. În nenumăratele ateliere ale uzinelor și fabricilor, în laboratoarele institutelor științifice de cercetare din Moscova, muncă pasivă și creșterea a oamenilor sovietici la un nivel înalt din ce în ce mai mare. Drept urmare sunt create, dezvoltate, perfecționate și produsele, automobilele, scuturile, tractoarele, motoarele, compresoarele, puținele, strungurile de diferite tipuri, și mașinile, motoarele pentru tramvaie. Toate acestea s-au dovedit a fi de calitate superioară. Rezultatele obținute de pe urma folosirii lor, dovedesc că industria Moscovei înregistrează succese tot atât de mari ca și industria vestitelor centre Magnitogorsk, Sverdlovsk, Kuznețk, Krivoi-Rog, Rostov pe Don, etc.

Cătrele tehnice crescute și educate în anul planurilor cincinale sunt compuse din oameni talentați și perfect gătiți. Ele sunt cele care au contribuit la dezvoltarea industriei Moscovei, MI și mi de stăbănovenii, raționalizatori, inventatori, ingineri, sa, vanți, croșete ca să se mai mare dezvoltare a tehnicii sovietice. Muncind cot la cot, ei nu cunosc altă preocupare decât aceea de a asigura progresul, de a clădi un viitor luminos. În fabrici și uzine pulsează viața, se desfășoară înțreceri, apar permanente inițiative și inovații.

Un mare oraș înflorește în taigă

de N. IVANOV

Din sborul avionului vedem cum jos, sub norii albicioși, se întinde taigaua nesfârșită. Sburând spre Iakutia, înaintea Iakutia ora o regiune pustie și neprimitoră, un furt blăstemat unde se trimiteau revoluționarii în exil. Înțelegem că imense, acoperite de gheață, au fost marșurile neajuratele chinuri pe care au trebuit să le îndure luptătorii de seamă, de la decembrie 1917 de odinioară, de la Cernăușki, până la fiii devotați ai Partidului Bolșevic, ca Orjoniukidze, Iemeljan și Iaroslavski. Înșiși viața Iakutiei era grea și lipsită de bucurii.

Cultură, știință, fericire

Chiar în avion, din discuțiile cu pasagerii, ne putem face o idee despre felul cum s'a transformat viața în Iakutia, în ultimii ani. Cine sunt pasagerii avionului nostru? Un candidat în științe, în drum spre nord îndepărtat, pentru a lucra la o stațiune de cercetare a renilor, o tânără fată însoțită de mai mulți copii cu obraji ruginiți, al căror părinte au căzut în război și sunt acum crescuți în câmpul din Iakutia; ei se întorc din Crimcea, unde au petrecut o cantă de vară. Mai sunt și alți pasageri care se întorc de la stațiunile climatice din Crimcea și Caucaz. Două femei Iakute, care după înșelăciunile de pe piept pot fi ușor recunoscute ca fiind membre ale Societății Suprem al R.S.S.A. Iakute, se întorc de la Moscova.

Se desvâlțea muncă științifică

Pe frânturile unei clădiri albe, clădită în stilul „Punct de sprijin al Academiei de Științe din U.R.S.S.”. Titlatura însă nu mai este loc mai exact, deoarece în ultimul timp acest „punct de sprijin” s'a transformat într-un adevărat centru al Academiei. Ceeace dovedește că muncă științifică din Iakutia câștigă un volum din ce în ce mai mare. În acest centru al Academiei, activează oameni de știință ruși și Iakuti, contribuind în mod hotărâtor la dezvoltarea agriculturii și creșterii vitei, precum și la studiul limbii, literaturii și istoriei Iakute.

La fiecare pas întâlnim dovezile strălucite înfloririi artei culturii Iakute, un mare oraș înflorește în mijlocul taigăi, în epoca stalinistă. Și în cerăbădarea, în frământul luptelor acestor oameni ai muncii, simți pulsul vieții celei noi, pulsul fetei de a trăi în era socialistă!

Colhozul „I. V. Stalin” din stepa Salsk (S.I.B.)

— Cum au reușit colhoznicii să birue greutățile climatice —

de CONSTANTIN TOCAREV

Colhozul „I. V. Stalin” reprezintă o înfrunțare vie a realizării marelui plan cooperatist leninist de transformare socialistă a satului.

Imediat după terminarea războiului civil, un grup de țărani din diferitele regiuni ale Uniunii Sovietice s'a mutat pe pământurile secetoase ale stepii Salsk. Convingându-se de marile avantaje pe care le prezintă gospodăria colectivă, cei mai înaintați țărani din acest grup au organizat în anul 1922, din propria lor inițiativă, un colhoz căruia i-au dat numele lui I. V. Stalin.

Colhozul „I. V. Stalin” este situat la o depărtare de 10 kilometri de orașul Salsk, în apropiere de sovohozul „Gigant”. Această vecinătate a avut o înfrunțare binefăcătoare asupra acestui gospodăriei colective. În primul rând, din existența a colhozului, când gospodăria lui nu se întindea încă, sovohozul i-a venit în ajutor cu tractoarele sale, cu tehnicienii săi. În al doilea rând, în momentul în care sovohozul „Gigant”, ajutat de tehnica stațiunii de mașini și tractoare a Statului, colhozul „I. V. Stalin” s'a dezvoltat tot mai mult, devenind astăzi unul din cele mai înfloritoare.

Aspectul înfloritor al acestui oraș agricol, care a luat ființă în stepa secetoasă, dovedește vitalitatea, soliditatea și progresul regimului colhoznic, creat sub conducerea marelui Stalin.

Colhozul „I. V. Stalin” dispune de o vastă și foarte variată gospodărie. În acest colhoz se cultivă temeinic pământul, au luat o mare dezvoltare creșterea vitei, viticultura și prelucrarea produselor alimentare. Statul Sovietic a pus la dispoziția acestui colhoz o suprafață de pământ de 5342 hectare, care este cultivată după metoda alternativă culturilor de cereale cu plante furajere. Din loc în loc, având între ele o distanță de 500—1000 metri, sunt plantate perdele forestiere de protecție, fiecare pe o lungime de 11 kilometri.

Colhoznicii s'au convins din ce în ce mai mult de influența binefăcătoare a alternării culturilor de cereale cu cele furajere, sistem elaborat de savanții ruși Costăceev și Docușeev și desăvârșit de academicienii sovietici Williams și Lisenco. Aplicând metoda alternativă culturilor, colhozul a obținut, în ultimii doi ani, o recoltă medie a culturilor de cereale de 1700 kgr. la hectar. Pe unele loturi s'au recoltat câte 2500 și 3000 kgr. de grau la hectar și aceasta cu toate condițiile climatice nefavorabile din această regiune. Florile sunt rare, iar temperatura atinge vara 40 de grade și iarna coboară până la 38 grade sub zero. Însă colhoznicii gospodăriei colective „I. V. Stalin” au învățat să birue cu succes aceste greutăți ale naturii.

Colhoznicii muncesc cu răvnă pentru înflorirea colhozului lor. Punând pe primul

plan interesele colhozului, ei nu uită nici de interesul lor personal. Dimpotrivă, muncind cinsit în colhoz, ei contribuie la propășirea gospodăriei colective, care constituie principalul izvor pentru satisfacerea nevoilor personale ale colhoznicilor. Colhozul răspunde din belșug pe acel care nu și preocupă munca pentru bunul mers al gospodăriei lor colective. Un colhoznic poate câpăta în afara de plata convenită pentru zilele sale de muncă și premii, pentru depășirea recoltelor în sectorul care l-a fost încredințat pentru muncă.

Munca conștiințioasă a colhoznicilor dă rezultate minunate. Recoltele de pe ogoarele colhozului sporesc din an în an. Producția de grâne, pe cap de colhoznic apt de muncă, a atins cifra de 5750 kgr. Sporește și veniturile bănești ale colhozului, atingând pe cap de colhoznic apt de muncă, suma de 4500 ruble. Toate ramurile de producție ale colhozului se dezvoltă neîncetat. Colhozul „I. V. Stalin” a devenit o adevărată universitate agricolă. Țăranii din regiunea Donului, vizitează acest colhoz pentru a învăța cum trebuie să fie dusă lupta pentru a transforma natura și pentru obținerea unor recolte bogate.

La 26 Mai a apărut la București No. 21 (81) al ziarului „Pentru pace trairnică, pentru democrație populară”. Articollul de fond intitulat „Să întărim prin toate mijloacele orânduirea de stat a țării de democrație populară” analizează principalele aspecte ce rezultă din faptul că în țările de democrație populară s'a săvârșit o mare răsturnare socială, care, prin conștientul ei de clasă și prin scopurile ei, este de același tip cu Revoluția Socialistă din U.R.S.S., din faptul că puterea democratică populară îndeplinește funcțiunile dicatoriei proletarietului și constituie una din formele ei.

„Spirituindu-se pe învățătura lui Lenin și Stalin despre dictatura proletarietului și despre statul din perioada de tranziție, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare din țările de democrație populară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, întărește și dezvoltă tot mai mult, mai ales în ultimii doi ani, în luptă împotriva clasei învernată, statul său de democrație populară”.

„Scrie ziarul: „Oul aparat de stat din țările de democrație populară este o armă puternică în lupta împotriva tuturor încercărilor de restaurare a capitalismului, o pârghie puternică pentru transformarea societății.”

„În toate țările de democrație populară se întăresc nobile armate populare, conduse de efforturi provenite din rândurile muncitorilor și țăranilor. Puterea democratică populară este pazită de muncitorii și țăranii înarmati, marea populară și or. Înarmatul revoluționar al securității de stat — devotat cu trup și suflet cauzei clasei muncitoare.”

„De aceea constituie mai ales forța și trairnicia luptei democratice populare este legătura ei indisolubilă cu marea oamenilor muncii, care văd și simt în ea propria lor putere de stat. Forța puterii democratice populare constă în alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea, sub conducerea clasei muncitoare, alianță care se dezvoltă și se întărește, constă în înfrunțarea neîncetată a activității și în acțiunea rolului conducător al partidelor comuniste și muncitorești, care stă în alianță frățească dintre țările de democrație populară și dintre

aceste țări și marea lor prietenă — U. R. S. S.”.

„Țările de democrație populară, îndeplinind în esență sarcinile revoluției socialiste a economiei, au intrat în perioada construirii bazei lor societății socialiste. Aceasta înseamnă că clasa muncitoare va desăvârși pe un front tot mai larg ofensiva împotriva elementelor capitaliste dela oraș și dela sat” — scrie ziarul.

Toate acestea nu pot să nu provoace și într-adevăr provoacă împotriva clasei învernată a clasei exploatatoare, pe cale de a fi înăbușată și turbarea întregului lagăr imperialist. Procesul lui Răz și procesul lui Costov, precum și toate celelalte procese ale diversității, spionilor și ucigașilor anglo-americani, țioști, etc., care au fost demascați, constituie un serios avertisment pentru oamenii muncii din toate țările de democrație populară.

De ac deurg necesitatea vitală de a întări continuu, prin toate mijloacele, forța statelor de democrație populară, de a mări potențialul lor economic și capacitatea lor de apărare, de a întări din toate punctele de vedere statul dicatoriei proletarietului și rolul lui în lupta de clasă, care se desfășoară înaintea țării și pe scară internațională.

Ziarul mai cuprinde un rezumat amănunțit al raportului lui Boleslav Bierut, președintele C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, intitulat „Sarcinile Partidului în lupta pentru noi cadre în lumina situației generale”, raport prezentat la 8 Mai 1950, la Plenara C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. El analizează amănunțit

„una din problemele cele mai urgente și deosebit de importante, pe care Biroul Politic o pune acum în discuția Plenarei” — problema creșterii mai rapide a cadrelor de partid.

„De creșterea rapidă a cadrelor de partid, de nivelul lor politic și de gradul lor de pregătire în vederea sarcinilor care ne revin, depinde aproape în întregime succesul planului nostru de șase ani și mersul nostru continuu înainte” — subliniază tovarășul Bierut.

„Ele mai multe dintre articolele din acest număr sunt închinete mișcărilor pentru pace care cuprind mase populare tot mai largi din toate colțurile lumii. Articolele lui Palmiro Togliatti, se-

cretar general al Partidului Comunist Italian, al lui Victor Michael, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Francez, al lui Enrico Boccara, secretar general al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, al lui Blas Roca, secretar general al Partidului Socialist Popular din Cuba, și altele sunt legate într-o măsură mai mare sau mai mică de această problemă de o importanță vitală pentru omenire.

„Fără mască” și consacrat conștientizării dela Londra a ministrilor de externe ai țărilor participante la Uniunea Atlantică de Nord, tovarășul Togliatti denasă minciunile imperialiștilor care afirmă că războiul este inevitabil, în timp ce acum un an ei afirmau că nici nu există primejdia unui război. Tovarășul Togliatti scrie:

„Hitler și Goebbels spuneau: „Tuturii în loc de pace”. Ministrul în țara noastră, făcându-se ecoul strălucitului notat al secretarului de stat al U. S. A., spun: „Mai multe tunuri, mai multe divizii, mai puțină refacere economică”. Ziaristii care ascultă de ordinele lor și care nu s'au desvâlțat încă să facă pe bătăie formula obșnuită a lui Hitler și Goebbels, au și creat, după modelul ei, o nouă formulă: „Securitate în loc de pace”.

„Fapt incontestabil este că de azi înainte vor exista în Europa și în întreaga lume regimuri politice al căror sprijin va fi amenințarea cu războiul și folosirea bombelor atomice”.

„n articolul intitulat „Tineretul francez în luptă pentru pace”, tovarășul Michael descrie situația tineretului francez, pe care

PE MARGINEA SCRISORILOR PRIMITE LA REDACȚIE

„Hai să mai ținem o ședință”

In hotărârea comunei Păulș, din județul Arad, pe o distanță de circa 250 metri, șoseaua națională a devenit în ultimul timp impracticabilă. — ne scrie corespondentul nostru voluntar Traian Cioară din Arad.

Bineînțeles tovarășii din Comitetul Provizoriu al plășii Radna s'au sesizat de acest lucru și... nu au stat cu mâinile în sân. Au ținut imediat o ședință de lucru, cu ordine de zi în regulă și s'au sfătuit...

După ce fiecare din cei care au luat parte la ședință și-au spus părerea, s'a ajuns la soluția pe care dănsii au considerat-o drept cea mai justă: să aducă situația la cunoștința formelor lărmice.

Au întocmit deci în aceiași zi o adresă, pe care au înmănat-o Comitetului Provizoriu județean și prin care cereau să se ia măsurile necesare pentru pietuirea, pe o distanță de 250 metri a șoselei na-

ționale, devenită impracticabilă pe această porțiune. Pentru o mai bună lămurire a tovarășilor dela Comitetul Provizoriu județean, adresa menționa că locul cu pricina se află... chiar lângă dăria de piatră din comuna Păulș.

Părădu-li-se probabil că răspunsul nu vine chiar așa de repede, tovarășii din Comitetul Provizoriu al plășii Radna au mai ținut o ședință, după terminarea țării s'a mai expedit o adresă „loru-riilor superioare” apol... au așteptat.

După un răstimp au mai ținut încă o ședință al cărei rezultat a fost deose-

menea trimiterea unei noi adrese aceluiași for.

În acest interval porțiunea de șosea respectivă a avut timp suficient să se strice și mai rău.

Tărnămea muncitoare din comuna Păulș se întrebă: „Deci mi se repara șoseaua când cariera de piatră se

O poveste cu amoniac

Intâmplarea a început în urmă cu vreo 9 luni.

Atunci fabrica de ghiță „N. Bălcescu” care e gospodărită de Comitetul Provizoriu al orașului Caransebeș a cerut forurile superioare o aprobare pentru a i se repartiza o cantitate de amoniac, fără de care nu se poate fabrica ghiță.

Nu peste mult timp M.A.I. Departamentul Gospodăriei Locale, Direcția Documentară, Secția Materiale cu ordonanța Nr. 34453 din 16 August 1949, conform aprobărilor Comisiei de Stat a Planificării Nr. 254074 din 1949 și a Ministerului Industriei Nr. 30263 din 1949 a repartizat fabricii de ghiță din Caransebeș, pe trimestrul III al

anului 1949 cantitatea de 0,020 tone amoniac dela Uzinele Chimice din Târnăveni.

Într-o timp fabrica expeditase chiar un tub la fabrica „Nitramonia” din Făgăraș. În scrisoarea Nr. 4104 din 29 VIII 1949, pe care fabrica de ghiță o trimitea atât la Târnăveni cât și la Făgăraș, cerând amoniacul, arăta care e situația aprobărilor. N'a venit însă nici un răspuns. S'a re-venit din nou cu adresele Nr. 1162 din 21.I.1950 și din 3.II.1950 în ambele fabrici, dar degeaba. Nici o comunicare, nici amoniac și nici tubul gol micor.

La ce conține adresa Comitetului Provizoriu al orașului Caransebeș Nr. 1162 din 21.I.1950 către fabrica „Nitramonia” din Făgăraș:

„Având în vedere că încă din anul 1949 avem depus la Dvs. un tub pentru 20 kgr. amoniac, care trebuia să ne fie livrat încă în cursul trimestrului III al anului 1949, pentru a nu mai întâmpina și în acest an greutățile ce ni le-aștăzau prin neîntrebarea la timp a amoniacului necesar pentru fabricarea ghiței, vă rugăm a lua măsuri ca acest tub cu amoniac să ne fie trimis încă în cursul lunii Februarie 1950.”

Degeaba. Fabrica „Nitramonia” țace și fabrica din Caransebeș deși suntem în Mai, nu face încă ghiță.

Ce au de gând să facă tovarășii directori dela fabricile sau amoniac? Trimit amoniacul pentru fabricarea ghiței sau așteaptă... iarna?

După o corespondență a tov.

Straton Nicanor

PENTRU O COPILĂRIE FERICITĂ

Din fondul directorului la Industria Bumbacului A, se subvenționează creșa și căminul de zi

La Industria Bumbacului A. există o preocupare serioasă pentru o cât mai justă întrebuințare a fondului directorial.

Încă de anul trecut direcțiunea întreprinderii a pornit la o seamă de realizări. Copiii salariaților din unitate au fost primiți care au beneficiat de avantajele acestui fond.

Astfel în anul 1949 a fost alocată suma de 1.600.000 lei pentru creșa și căminul de zi. Cu această sumă s'a reușit să se transforme un imobil vechi într-o creșă și un cămin bine amenajat care asigură condiții bune micuților ce-și potrece o parte din timp aici.

În dormitoare spațioase și pline de lumină, în sălile de lectură, în băi și bucătării, cei 100 de copii primesc o atenție îngrijită. Educatoarele cu mâini harnice și cu privirile pline de dragoste, merg dela unul la altul, ocupându-se de fiecare.

Sunt doar copiii noștri, sunt oamenii frumoșii zile de mâine, sunt viitorii constructori ai comunismului — spune tovarășa Gheorghe Ioana, îngrijitoare la creșă.

La ora nouă copiii din creșă primesc prima alăpăre. Mamele își îmbracă hainele albe pentru a-i hrăni pe micuții.

După aceasta ei sunt culcați, iar mamele placă liniștite să-și continue munca, știind că aci copiii lor sunt îngrijiiți mai bine decât ar putea-o face ele acasă.

— Toate aceste condițiuni au fost

create de noi, spune mama lui Fer Pavel, muncitoare evidentă în muncă.

În același local este amenajat un cabinet medical înzestrat cu tot utilajul necesar. Medicii consultă cu grijă în fiecare zi pe copii.

În sala de mese la ora zece copiii dela cămin sunt supravegheți îngrijitorilor iau și ei masa. După masă în sala de lectură, sub îndrumarea educatoarelor, învață să scrie și să citească. Primele cuvinte pe care le-au învățat să le citească și să le scrie au fost PACE și STALIN. Deasemenea copiii au învățat să deseneze diferite obiecte: o clădire și diferite viețuți.

În timp ce tovarășii lor mai mici după masa de ora zece sunt duși la culcare, cei „mari” se duc să se joace afară în grădina care a fost făcută prin munca voluntară a muncitorilor din fabrică. Acolo s'au plantat arbori umbrorși, s'au instalat leagăne, măsute și scaune mici ca pentru ei. Li s'au cumpărat deasemenea o mulțime de jucării din cele mai felurite cu care micuții se joacă fericii sub razele strălucitoare ale soarelui de Mai.

Deasemenea tot din fondul directorial s'a amenajat o croitorie care repară și confecționează din deșeuri îmbrăcăminte pentru copii.

Cu mâini harnice, croitoresele fac din materialele hainute de sărbătoare pe care copiii le vor îmbrăca de ziua lor „Ziua Internațională a Copilului”.

La 8 Iunie, 50 de copii vor pleca la

munte și mare însoțiți de educatoare și medici.

Prin aceasta li se asigură copiilor condiții bune de trai, li se asigură dezvoltare sănătoasă.

Dela băi ei se vor întoarce plini de putere, plini de viață. Se vor întări la trup și vor învăța acolo să scrie și să citească mai bine.

Toate aceste realizări au fost posibile datorită fondului directorial care a crescut prin eforturile muncitorilor în lupta pentru scăderea prețului de cost, în lupta pentru realizarea de cât mai multe economii, în lupta pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, în lupta pentru pace.

Maria Constantinescu și Victoria Dumitrescu

Dela Cabinetul de Partid

Cabinetul de Partid al Organizației București P.M.R. anunță pentru Sâmbătă 27 Mai a. c., ora 19, a 13-a conferință de economie politică, intitulată: „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului”.

Conferința va avea loc la Cabinetul de Partid din Calea Victoriei nr. 103.

Vor participa tovarășii înscrși la acest ciclu de conferințe, pe baza legitimațiilor eliberate.

Pentru pace trairnică, pentru democrație populară!

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

No. 21 (81)

a milioane de oameni, despre soarta civilizației mondiale, despre viitorul omenirii, nici un om cinsit din tume nu are dreptul să tacă.

Ziarul mai cuprinde un rezumat amănunțit al raportului lui Boleslav Bierut, președintele C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, intitulat „Sarcinile Partidului în lupta pentru noi cadre în lumina situației generale”, raport prezentat la 8 Mai 1950, la Plenara C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. El analizează amănunțit

„una din problemele cele mai urgente și deosebit de importante, pe care Biroul Politic o pune acum în discuția Plenarei” — problema creșterii mai rapide a cadrelor de partid.

„De creșterea rapidă a cadrelor de partid, de nivelul lor politic și de gradul lor de pregătire în vederea sarcinilor care ne revin, depinde aproape în întregime succesul planului nostru de șase ani și mersul nostru continuu înainte” — subliniază tovarășul Bierut.

„Ele mai multe dintre articolele din acest număr sunt închinete mișcărilor pentru pace care cuprind mase populare tot mai largi din toate colțurile lumii. Articolele lui Palmiro Togliatti, se-

guvernul li lipsește de posibilitatea de a învinde, de a trăi omeniește, li lipsește chiar de dreptul de a lupta pentru sporirea salariului, dar propune o singură „soluție” de a fi carne de tun în războiul din colonii și în noul război mondial pregătit de imperialiști. Dar tineretul francez a aderat cu hotărâre la declarația solemnă a Partidului Comunist, care a exprimat voiața poporului francez de a nu lupta niciodată împotriva Uniunii Sovietice.

O parte din ce în ce mai însemnată a tineretului se eliberează de sub influența agenților imperialistului.

Experiența mișcării tineretului progresist francez confirmă în întregime și pe deplin justetea învățăturii lui Lenin-Stalin despre rolul îndrumător al comunistilor în mișcarea tineretului.

„Astăzi tineretul francez luptă cu mai multa hotărâre împotriva războiului — scrie tov. Michael — în urma acestui fapt, a sport prestigiu al Uniunii tineretului republican și al Uniunii tineretului francez.”

„Mai sunt multe de făcut, mai ales în ceea ce privește intensificarea org. ganizării, educarea tineretului și asigurarea unui front unit al tineretului, îndeplinul legat de popor, de tot luptătorii pentru pace și libertate.”

„Ca să realizăm toate acestea, trebuie să lărgim baza mișcării tineretului, să ne călm forțele în focul luptei multilaterale pentru victoria cauzei păcii, caci în condiții actuale drumul tineretului spre un viitor luminos nu este altul decât drumul luptei pentru pace”.

★

rticolul tov. Boccara, închinat zilei de 1 Iunie, ziua internațională a copiilor, este intitulat „Pentru apărarea copiilor”.

„În momentul de față a lupta pentru apărarea copiilor, înseamnă înălnite de toate a lupta împotriva războiului, împotriva curselor imperialiste.”

riilor, a „mobiliza milioane de tineri și tinerete la lupta pentru interzicerea bombelor atomice” — scrie tov. Boccara.

El citează numeroase fapte care dovedesc grija deosebită de care sunt înconjuși copiii în U.R.S.S. și în țările de democrație populară, comparând o tristă realitate din țările capitaliste.

„Apărarea copiilor este cauza tuturor oamenilor cinsți, și deaceia toate organizațiile democratice naționale și internaționale trebuie să participe la lupta pentru apărarea drepturilor copiilor.”

Acestea sunt sarcinile care stau în fața tineretului francez F.M.T.D. și a tuturor organizațiilor democratice de tineret în ceea ce privește apărarea copiilor.

Incheie tov. Boccara.

★

In articolul „Poporul iugoslav luptă împotriva cizii fasciste a lui Tito. Rankovici” (Răsfăind zărele emigranților p-lici revoluționari iugoslavi), sunt citate fapte concludente, care arată că, în ciuda cizii fasciste a lui Tito, poporul iugoslav nu este în afara luptei generale pentru pace. Muncitorii mobilizați cu forță în mine, pentru a extrage materiile prime strategice, luptă în masă; aproximativ 40 țările din muncitorii industriali se sustrag dela muncă printr-un mitoc sau altul. Într-o scrisoare trimisă ziarului „Sov. steagul internaționalismului”, niște ofitieri aviatori scriu:

„În unitatea noastră, toți aviatorii spun că nu vor ridica niciodată armele împotriva tovarășilor sovietici.”

Vom întoarce armele noastre împotriva titoiștilor — călăii poporului nostru!”

★

Notele politice” ale lui Jan Marek sunt închinete unei noi revelații a d-lui Trumpeț cu privire la „legalitatea și dreptatea pentru toți”, care ar exista în Statele Unite; Jan Marek califică deasemenea drept un gest ridicol interzicerea difuzării ziarului „Pentru pace trairnică, pentru democrație populară” de către autoritățile elvețiene.

O nouă armă a poporului nostru muncitor în drumul său spre lumină și progres:

GALERIA NAȚIONALĂ DE PICTURĂ ȘI SCULPTURĂ

CONSTANTIN DANIEL ROSENTHAL: „România Revoluționară”.

În Palatul Republicii, în sălile unde în vremurile de tristă amintire, Carol și Mihail de Hohenzollern, împreună cu slugile lor plecate, văduirile burgheziei și moșierii, hotărâu scoaterea la mezină a țării sau cheiau din averile strânse prin înfrângerea poporului muncitor, s'a amenajat, în cadrul Muzeului de Artă al R. P. R. — Galeria Națională de Pictură și Sculptură.

Pe linia dezvoltării vieții noastre culturale și artistice, deschiderea acestei Galeriei are semnificații cu totul deosebite. Ferite în trecut de ochii poporului, ascunse în casele și sălile capitaliștilor și moșierilor, luând drumul strălucirii sau lăsat să se distrugă din ura burgheziei pentru tot ce însemnă artă, progresiști, cele mai valoroase produse ale artei noastre pot acum, prin grija Partidului și a Guvernului, să fie puse la dispoziția poporului. Adăpostite în Galeria Națională de Pictură și Sculptură, operele clasicele noastre sunt puse pentru prima oară în adevărata lor valoare.

Nume de artiști care până acum au fost cu bună știință trecute sub tăcere de cercetătorii burghezi, sau ale căror opere au fost falsificate spre a sluji intereselor exploatare, sunt prezentate azi în adevărata lor lumină. Galeria are astfel ca scop și reconsiderarea evoluției picturii naționale. Prezentarea valorilor picturii românești, are deci meritul de a restitui poporului nostru marea sa tezaur artistic, reliefând o puternică tradiție de sănătoasă cultură, descoperind legătura strânsă și continuă, care a existat între cei mai mulți și mai buni dintre artiști și manifestările de viață ale poporului nostru.

Pe când la noi creatorii reflectau în operele lor aspirațiile cele mai înalte ale poporului, reprezentând în compoziții echilibrate și optimiste scene pline de măreție din istoria națională sau din viața curată a țărănilor, în Apus arta ajungea în faza sa de decadentă, caracterizată printr-o rupere totală de realitate,

prin înfundarea din ce în ce mai complexă în mizeria formalismului. Artă românească, prin subiectele pe care le prezenta și prin felul realist de tratare se apropia de marele curent al realismului critic din arta rusă, arătând și prin această spiritul de înfrățire ce a existat totdeauna între cele două popoare vecine.

Relațiile strânse dintre cultura rusă și cea românească, pot fi urmărite chiar dela început, în operele primilor zugrav autohtoni, de icoane. Aceștia luaseră contact cu maeștrii din Rusia încă de pe vremea lui Vasile Lupu și Matei Basarab. După exemplul pictorilor ruși, ei vor introduce în scenele reprezentate, elemente de folclor, prezentând cu simplitate momente din viața de toate zilele a poporului. Elementul realist își va face de asemenea loc din ce în ce mai mult, dezvoltându-se astfel pe calea ce va duce în cele din urmă la pictura laică, vădindu-se de felul cum sunt redate costumele, prin introducerea peisajului, prin zugrăvirea figurilor de citori.

Odată cu trecerea țării noastre de la orânduirea feudală la cea capitalistă, trecere înfăptuită în prima jumătate a secolului trecut, vin să se stabilească în țara noastră o serie de pictori străini. Ei reflectă în opera lor aspecte din societatea epocii, ne lasă portretele personalităților politice și culturale mai importante și prin activitatea lor de profesori ajută la ridicarea cadrelor de artiști pământeni. În Moldova, ei sunt chemați de Gh. Asachi, marele patriot și neobosit luptător pentru dezvoltarea culturii noastre, pentru a fi profesori la „clasa de zugrăvire” a Academiei Mihailene, clasă ce avea de scop ridicarea de cadre tinere, care pictând și litografind scene glorioase din trecutul nostru să ajute la deșteptarea sentimentului patriotic. Dintre aceștia cel mai talentat este — Giovanni Schiavoni care ne lasă pe lângă alte opere și un frumos portret al lui Gh. Asachi. Un alt pictor străin, N. Levaditi, originar din Trieste, nevoit să fugă

de acolo, pentru idelle sale revoluționare, a pictat nenumărate portrete, dintre care unele, cum e cel al bătrânului Lochman, de reală valoare artistică.

Trebuie remarcat că în genere, dezvoltarea portretului în pictură este determinată de ridicarea burgheziei.

În Muntenia Anton Ghilek, ceh de origine, va rămâne în țară până la sfârșitul vieții și va lucra și el portrete printre care multe miniaturi.

Pictorii revoluționari

Pe plan cultural, marile evenimente ale perioadei revoluționare 1848, se reflectă nu numai în literatură ci și în artele plastice. Astfel, ele condiționează opera și în general activitatea a trei pictori reprezentativi ai epocii: Ion Negulici, Barbu Iscovescu și Constantin D. Rosenthal.

Ținută sub tăcere de burghezia interesată să ascundă sau să falsifice adevăratele sensuri ale culturii noastre, activitatea acestor trei pictori revoluționari dovedește în mod strălucit faptul că creatorii de artă autentică își însușesc idelle cele mai avansate, se situează pe pozițiile cele mai înalte ale epocii în care trăiesc și crează.

Negulici, Iscovescu și Rosenthal, oferă o strălucită pildă de artiști militanți, de oameni ai artei care și-au pus nu numai talentul dar și viața în slujba marilor idealuri ale poporului.

Pictorul Ion Negulici se leagă încă de timpuriu de capii mișcării revoluționare din Muntenia, participă cu avânt la Revoluție, fiind numit apoi de către guvernul provizoriu prefect de Prahova. În această calitate, dă dovadă de multă dragoste pentru popor, precum și de curaj și hotărâre în clipe grele. Arestat și transportat în Turcia, împreună cu alți capetenii ale Revoluției, înăbușite prin trădarea burgheziei care urmărea numai satisfacerea intereselor proprii. Negulici bolnav de pleum, moare în captivitate, în 1851 și este îngropat la Constantinopol.

Calitățile de artist ale lui Negulici evidente în aquarela „Femeia în albastru”, operă de calitate excepțională, apar și în portretele sale, cu toate deosebirile de manieră și de calitate ale acestora. Portretul lui N. Bălcescu indică toată starea de suferință fizică, biruită însă de hotărârea gravă de a învinge a celui mai înalt dinte revoluționarii noștri dela 1848.

Fiu al unui zugrav de icoane, Barbu Iscovescu este, prin introducerea peisajului, un inovator în arta noastră. În același timp, arta sa este strâns legată de evenimentele dela 1848, printr-o serie de portrete ale capilor revoluției. Deși venit relativ târziu printre cei care pregăteau Revoluția, el are un rol activ în desfășurarea acesteia. Între altele picta stăgăvii Revoluției și face parte din grupul de manifestanți ce intră în palatul lui Vodă Bibescu, cerându-i să semneze Constituția. După înăbușirea Revoluției, țuge în Ardeal, unde face parte din grupul acelor care lanț legătură cu mișcarea revoluționară de acolo, încercând să unească pe români cu un-

guri, împotriva absolutismului feudal al monarhiei habzburgice. Cu această ocazie va adăuga la seria de portrete ale revoluționarilor munteni (N. Goleșcu, Magheru, etc.) și portretele capetenilor Revoluției ardelenice, Avram Iancu și locotenentii acestuia S. Băint și I. Butescu.

Stabilit la Paris, apoi la Constantinopol (unde moare la 1854), el rămâne în legătură cu românii exilați, lucrând pentru a face cunoscută străinătății, cauza poporului nostru.

Figura cea mai puternică din grupul pictorilor Revoluției dela 1848, este aceea a lui Constantin Daniel Rosenthal, una din cele mai mărețe figuri ale mișcării revoluționare. Rosenthal se apropie cu dragoste de aspirațiile masei, își însușește idealurile celor mai avansați dintre progresiștii epocii și la parte cu avânt la mișcarea revoluționară, îndeplinind diferite sarcini de răspundere și obținând cetățenia română dela guvernul provizoriu pentru patriotismul arătat. Minutul său tablou din această epocă „România Revoluționară”, indică modul înăntat în care Rosenthal înțelegea rolul artei sale, puse în slujba poporului, în slujba celui mai înalt patriotism.

Continuându-și activitatea revoluționară și după 1848, el va fi mai târziu arestat de autoritățile habzburgice în timp ce se îndrepta spre Ardeal, pentru o acțiune de agitație și chinuit groaznic, în temniță, va muri eroic în 1851, fără a-și trăda tovarășii de luptă.

Opera pictorilor dela 1848, pusă în serviciul Revoluției, a reușit să aducă o serie de elemente noi în arta noastră, prin introducerea picturii alegorice și a peisajului, prin

THEODOR AMAN: „Tigancă”.

nota de realism ce apare în portret și în care psihologia celui reprezentat e urmărită cu mai multă atenție decât în perioada precedentă.

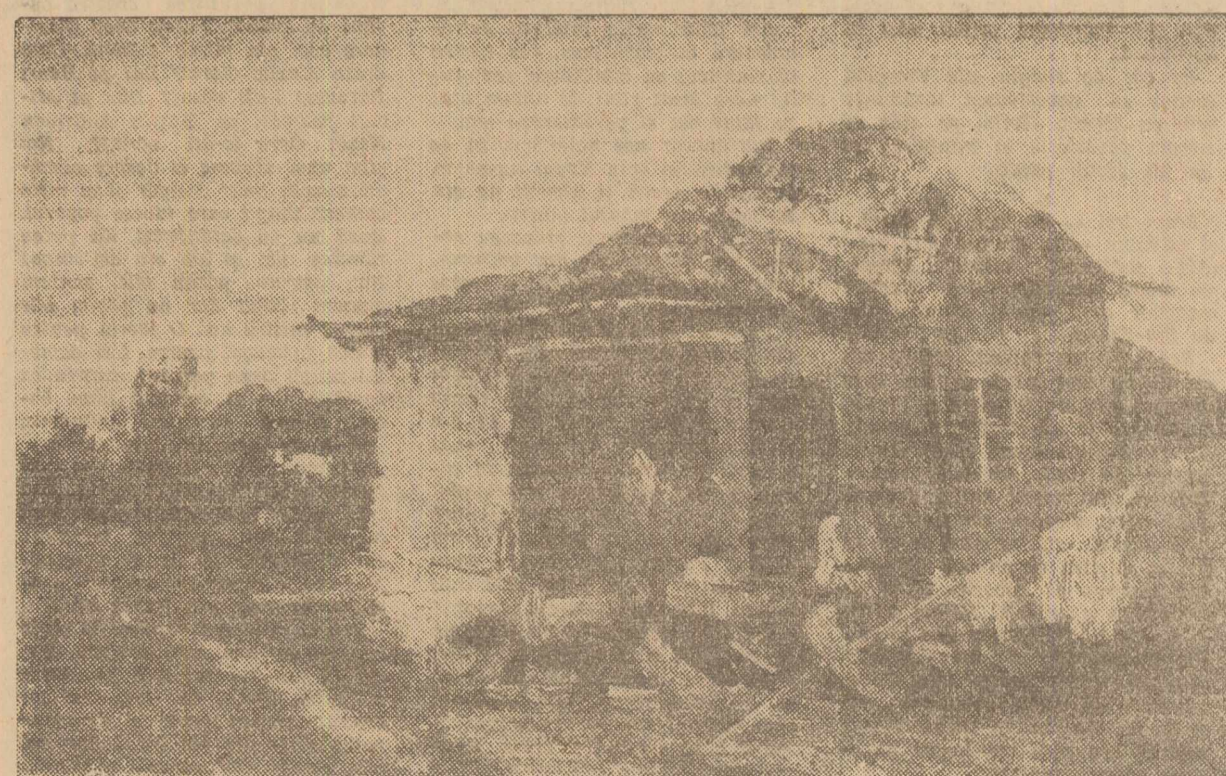
Tradiția de luptă pentru deșteptarea sentimentului național

Artiștii generației următoare, printre care cei mai importanți sunt Gh. Tătărescu, C. Lecca și M. Popp, pictează scene istorice, care vor ajuta la deșteptarea sentimentului național în lupta pentru unire și mai târziu pentru independența națională. Ei fac portretele personalităților progresiste, (cum sunt portretele lui Alexandru Ioan Cuza și M. Cogălniceanu de Mișu Popp și portretul d-ului Iuliu Barasch, — cunoscut pentru acțiunea sa de răspândire a științei, — de Gh. Tătărescu), sau reprezintă figuri tipice de revoluționari din

popor, ca „Pandurul” lui M. Popp. Cu Theodore Aman (1831—1891), primul mare clasic al artei noastre, caracterizează ale școlii românești de pictură se conturează precis. Spirit avansat, fiind încă de foarte tânăr printre sprijinitorii Revoluției dela 1848, luptător pentru progres pe tărâm cultural, Aman își mărturisește dragostea pentru trecutul nostru în vaste compoziții cu caracter istoric.

„Ultima noapte a lui Mihail Viteazul”, „Solii turci în fața lui Vlad Tepeș”, „Ișgonirea turcilor la Călugăreni”, „Omoria boerilor de către trimișii lui Vlad Tepeș”, sunt opere în care iubirea de patrie a artistului își găsește concretizarea într-o înaltă realizare artistică. Prin panze ca „O manifestare pentru unire la Craiova”, unde printre manifestanți sunt și ostași ruși, sau prin „Măcelărirea Bulgarilor de către Turci”, artistul dovedește că a înțeles să reprezinte cu mijloace specifice evenimentele atât de importante ale timpului în care a trăit, luând poziție față de ele. Aman s'a apropiat de figurile revoluționarilor noștri din trecut (Portretul lui Tudor Vladimirescu), iar portretele contemporanilor săi sunt un exemplu de prezentare realistă a caracterelor tipice dintr'un chip omenească. (Vezi autoportretul, portretul lui Iancu Văcărescu, etc.).

Tematica, preocupările de compoziție și redarea veridică a omului și a naturii fac vădit faptul că, începând mai ales cu Aman, arta noastră se îndreaptă din ce în ce mai mult pe drumul sănătos al realismului, ca și marea artă a poporului vecin rus și, în contrast cu arta occidentală, care, în plină derută ideologică începe a se îndrepta înspre prăpastia formalismului.

ION ANDREESCU:

Contemporanii și în parte continuatorii lui Aman, Sava Henția, G. Stahl, G. Panaitescu-Bardasare, G.

D. Mirea, adăncesc nota de realism în operele lor: portrete, compoziții și peisajii.

Nicolae Grigorescu în adevărata lui lumină

Activitatea artistică a lui Nicolae Grigorescu este bogat reprezentată în Galeria Națională de Pictură și Sculptură. Începând cu portretele din prima tinerețe și terminând cu ultima fază a creației sale, evoluția artei acestui mare maestru poate fi urmărită din plin în tablourile expuse.

Neîntrecut meșteșugar, iubind poporul din viața cărui se inspiră, el a reprezentat pe țărani și privilegiiile țării noastre, oferind o vie pildă de patriotism. Tablouri ca „Bordeiul” sau „Vechiul”, reprezentând aspectul mizerabil al locuitorilor țărănilor muncitori, sau mărșăvia chipului slugilor boeresti, arată că pictorul la poziție critică față de nedreptățile regimului burghez-moșieresc.

Și este caracteristic faptul că tocmai această trasatură a operei lui Grigorescu a fost cu grijă ascunsă

Un mare realist: Ion Andreescu

Trimis să ducă o existență obscură într'un oraș de provincie, lăsat fără mijloace de existență în străinătate, ignorat de critica și „amatorii” timpului, pictorul Ion Andreescu și-a încheiat viața chinată la 32 de ani, în boală, singurătate și mizerie.

Cazul lui Andreescu ne arată limpede cât de criminală era comportarea burgheziei față de artiștii care îndrăzneau să oglindească realitatea în operele lor, demascând prin această monstruoasă contradicție ale regimului. Dar dacă prin grija regimurilor burghezo-moșieresti, opera lui a fost ținută departe de ochii poporului, distrusă chiar, transportată în străinătate, sau falsificată în sensurile ei de către criticii de artă burghezi, astăzi ea își găsește un loc de cinste în Galeria Națională, printre celelalte valori pozitive ale trecutului nostru artistic. Neîlind un revoluționar conștient, Andreescu a fost totuși un mare artist realist, artist care a dat un conținut profund operei sale prin protestul social pe care ea îl oglindește. Căsuțele moșierilor, pictate în prima perioadă a activității lui „Casa ciurarii”, portretele de țărâni, reprezentate o luare de poziție, alături de cel sângeros exploatat. Oamenii din popor îl atrag, viața lor o reprezintă, în portretele de care am pomenit, în învâlmășeala târgurilor și bălăciurilor („Bălcu la Drăgaica”) sau la munca câmpului. („La arat”).

Mizeria cruntă în care se zbătea țărănia muncitoare, agravată mereu de contradicțiile crescânde din cadrul societății capitaliste, va duce la izbucnirea răscoalelor țărănești din 1907, înăbușite cu sâlbăcie de regimul burghez-moșieresc.

Operele lui Luchian și Băncilă, purtând titlul „1907”, oglindește momente din această dureroasă epocă a poporului nostru. Luchian a fost și el o victimă a condițiilor sociale în care a trăit și a creat. Paralizat, neputându-se mișca ani întregi din fotoliu, e nevoit să-și vândă pânzele pe nimic „mecenatilor” și „protectorilor” pentru ca să-și poată continua dureroasă existență, încheiată prin lovitură uimică monstruos proces, intentat de jefuitorii muncii lui artistice.

Exploatarea țărănilor se oglindește în tabloul său „La împărțitul porumbului”, în care un grup de țărani înfometați se duc la boier să-și robească munca pe un an înainte, pentru un pumn de mălai. Luchian pictează deasemenea într'un colorit măiestru portrete și scene din viața oamenilor umili din marginea orașelor. („Mos Nicolae”, „Spălătoarea”, „Muncitorii cu roaba”, „Peticearii”).

Din opera lui Octav Băncilă, ascunsă cu grija de trupele regimului se desprinde clar intenția de protest și critică socială. („1907”, „Muncitorii cu roaba”, „Peticearii”).

de criticii burghezi, care au prezentat un Grigorescu idilic, pictor exclusiv al „clobănașilor” și al „cărarelor cu boia”.

Împreună cu alți pictori, (Sava Henția, C. Popp—Szatmari și G. D. Mirea), Grigorescu participă la războiul din 1877, prin care ne-am câștigat independența națională cu sprijinul armatei ruse. El redă în minunate desene chipurile țărănilor noștri imbrăcați în haine de ostași.

Este semnificativ faptul că pe artist nu l-au interesat figurile conducătorilor țării în război, ci oamenii simpli, al armatei și că, în compoziția de mari dimensiuni „Atacul dela Smârdan”, sintetizează a întregii sale activități din acea perioadă, eliberarea noastră de sub jugul feudal turcesc, apare ca un rezultat al avântului vitejesc al masei de ostași, oameni din popor.

Organizată pe baza experienței câștigate prin vizitarea muzeelor sovietice și cu ocazia Expoziției de Artă Românească dela Moscova, Galeria Națională de Pictură și Sculptură conține cele mai valoroase opere din moștenirea culturală preluată de clasa muncitoare. Pentru ea s'a pus redare beneficiarului de drept al tuturor bunurilor noastre artistice — poporul — s'a dus, sub îndrumarea Partidului, o muncă sustinută de investigație și organizare.

Arta clasicilor din sec. XIX — Aman, Grigorescu și Andreescu — pusă în adevărata ei valoare, reliefați în conținutul ei patriotic, dărâmă teoriile false, cosmopolite ale criticii burgheze care încercau să prezinte arta noastră pictură drept produs exclusiv al influențelor străine, venite din apus. Ea trebuie să fie o școală a tinerilor noștri artiști, școală de aprofundare a realismului și a dragostei pentru popor și patrie și în același timp o armă ascuțită în lupta împotriva cosmopolitismului, împotriva rămășițelor formaliste. Oamenii muncii trebuie să viziteze cât mai des Galeria Națională de Pictură și Sculptură, acest tezaur ce oglindește atât de glorioasă tradiție de cultură strâns legată de cele mai înalte aspirații ale poporului nostru.

Operele expuse din pictura mai recentă indică existența unei conștiințe pe linia realismului sănătos al artei noastre din sec. XIX, vizibile în tablourile lui Camil Ressu („Muncitorii în repaus”) și J. Al. Steriadi („Hamali în porta”). Compoziția istorică a lui Avram Baltazar („Capul lui Moțoc Vebec”), pune interesante probleme de realizare plastică a unei teme puternic colorate social și ne relevă calitățile acestui pictor, mort tânăr și peste care burghezia încercase să arunce vâlul uitării.

Din aceeași epocă mai sunt expuse lucrări de A. Verona, N. Vermont, St. Popescu, St. Dumitrescu, D. Mihailescu, A. Băescu.

Sculptura

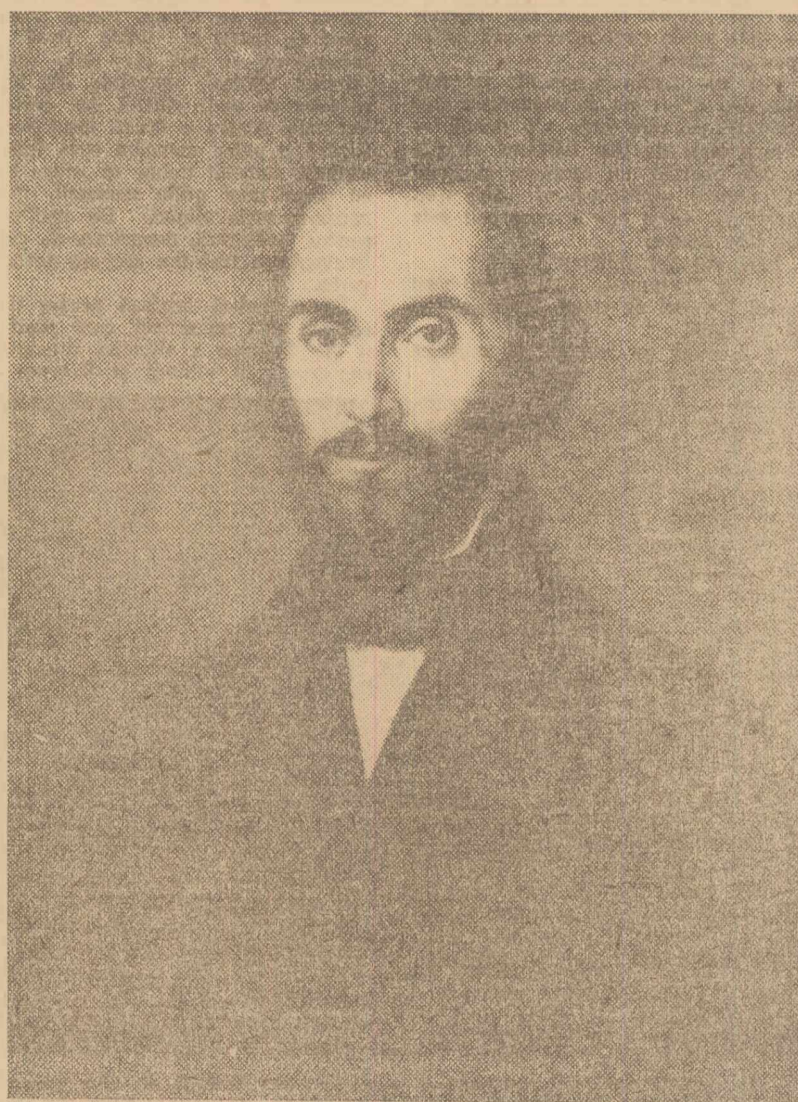
În sculptura expusă, de valoare cu totul remarcabilă se evidențiază opera a doi mari artiști: I. Georgescu („Bustul actorului Pascalya”, „Arunctorul cu lancea”) și D. Paclurea

(„Bustul lui Luchian”, „Tolstol”). O serie de lucrări ale lui Karl și Fritz Storck, O. Spaethe, I. Jalea, etc., completează galeria de sculptură.

Schimbările revoluționare înfăptuite în structura economică și socială a țării noastre se oglindește din ce în ce mai mult în creația artiștilor noștri tineri. Această tendință revoluționară este reprezentată — cu insuficiență încă — prin operele pictorilor Șaru, G. Baba, Adina-Paula Moscu, Beca Rind și Titina Calugăru și a sculptorilor G. Baraschi, Schullman, Dorio Lazăr și Lella Zual. Majoritatea lucrărilor artiștilor progresiști se află însă în momentul de față la Expoziția de Stat ce se va deschide în curând și de unde cele mai valoroase dintre ele vor veni — după închiderea expoziției — să împodobească sălile Galeriei Naționale de Pictură și Sculptură.

Organizată pe baza experienței câștigate prin vizitarea muzeelor sovietice și cu ocazia Expoziției de Artă Românească dela Moscova, Galeria Națională de Pictură și Sculptură conține cele mai valoroase opere din moștenirea culturală preluată de clasa muncitoare. Pentru ea s'a pus redare beneficiarului de drept al tuturor bunurilor noastre artistice — poporul — s'a dus, sub îndrumarea Partidului, o muncă sustinută de investigație și organizare.

Arta clasicilor din sec. XIX — Aman, Grigorescu și Andreescu — pusă în adevărata ei valoare, reliefați în conținutul ei patriotic, dărâmă teoriile false, cosmopolite ale criticii burgheze care încercau să prezinte arta noastră pictură drept produs exclusiv al influențelor străine, venite din apus. Ea trebuie să fie o școală a tinerilor noștri artiști, școală de aprofundare a realismului și a dragostei pentru popor și patrie și în același timp o armă ascuțită în lupta împotriva cosmopolitismului, împotriva rămășițelor formaliste. Oamenii muncii trebuie să viziteze cât mai des Galeria Națională de Pictură și Sculptură, acest tezaur ce oglindește atât de glorioasă tradiție de cultură strâns legată de cele mai înalte aspirații ale poporului nostru.

G. TĂTĂRESCU:

„Portretul lui Nicolae Bălcescu”.

NICOLAE GRIGORESCU:

„La Smârdan”.

Ce mi-a spus un păstor cazah

de VSEVOLOD IVANOV

Vsevolod Ivanov, celebru dramaturg și romancier sovietic, este astăzi în vârstă de 54 de ani. Maxim Gorki a fost acela care l-a îndrumat primii pași în literatură.

Pe cât de simplu știe Vsevolod Ivanov să povestească întâmplările sale cu Maxim Gorki, pe atât de simplu povestește el întâmplarea sa cu un păstor cazah.

— Eram trei — un Rus, un Cazah și cu mine — în mașina care încalca peșteră. Înspira. Kapal, un oraș cocolaș printre creștele munților care separă Kazahstanul de Sin-Kiang.

Seara ne-am rădăcit. Ierburile din ce în ce mai mari, drumul care depeneva din ce în ce mai îngust, ne-au arătat că pierdusem poteca. Nu mai după aceea însă, urmele săpate de roțile căruțelor încrăcate cu fân ne-au arătat drumul. Apoi calea dispărură complet.

Să facem stănga-mprejur și să riscăm să dăm de un nou labirint? Am preferat să coborâm și să ne desmorțim picioarele. Ne-am urcat apoi pe o înălțime încercând să zărim drumul. Dar în zadar. Vârjurile muntoase acoperite și îndepărtate, subțiri acoperite de terburii înalte ne ofereau un tablou minunat pentru care merita să ne oprim câteva minute.

În fața noastră trecea o turmă mare de oi. Tânderul cazah care păzea animalele ne zări și dădu galopul calului tesind-ne în întâmpinare. Ajuns la înălțimea pe care

ne aflam noi, opri brusc calul, și fără a arăta cea mai mică surprindere, ne întrebă:

— Oare nu sunteți scriitori?

Am avut multe întâlniri extraordinare în viața mea, dar trebuie să recunosc că întrebarea păstrului ne-a lăsat plini de uimire atât pe mine cât și pe tovarășii mei.

Într-adevăr noi hotărâsem să ne îndreptăm în spre Kapal tocmai în dimineața aceea și nimeni nu era în poartă cu voiajul nostru.

Cuente cu printr-un procedeu reînnoit al telegrafului din vechime, parcursul mașinei noastre fusese semnalat?

Păstorul înfundă mâna într-unul din buzunarele hainei sale și scoase o carte. Imi trecu prin cap imediat că s-ar putea să fie elevul faimosilor bătrâni cazahi și că era pe punctul de a ne recita niște versuri. Dar mă înșelasem. El începu prin a ne explica întrebarea:

— Ai noștri spun: niște scriitori volănează în stepă. Deaceia ne-am gândit: Poate că vor voi să treacă și pe la noi și, poate că-i vom vedea. Iată de ce mi-am pregătit o serie de întrebări. De exemplu: aș vrea să cunosc situația clasei muncitoare din strădănie. Ceea ce mă interesa era: este felul în care războiul a modificat starea de spirit a oamenilor. Oare după război, popoarele din celelalte țări ne cunosc mai bine? Și cum se traduce aceasta în fapt?

Și arătându-mi cartea, el continuă cu o privire foarte animată:

— Citesc foarte mult. Scriitori

poartă în lume cuvântul de aur al adevărului. Voi ați cunoscut și alți perititori. Povestii-mi această, voi transmite povestirea voastră cu

vânt cu cuvânt. Puteți avea încredere căci am memorie bună. Cum arăta Maxim Gorki? Dar pe Henri Barbusse l-ați văzut? Dar pe Mihail Solohov, pe Martin Andersen Nexă? Oare le-ați vorbit? Noi știm cum vorbesc ei despre oame-

niți simpli. Sunt desigur și ei niște oameni simpli care iubesc poporul. Dacă nu vă deranjează, ați putea rămâne aici, și am sta de vorbă! Noi, păstori, păzim oile, suntem oameni simpli dar nu păzim oile numai pentru noi. O facem pentru lumea întreagă, pentru toți oame-

niți simpli depe pământ, pentru că toată lumea s-a trăiască bine. Uitați-vă cum îngrijim animalele, și cât de frumoasă este turma.

Rămăsese în seă, puțin apăsător înspire noi, respirând bucuria de a trăi, fericiți de această întâlnire și impresurându-ne cu întrebări.

În câteva cuvinte el ne descoperise toată lumea lui interioară, — și cât de mare era lumea lui!

Atunci când mă gândesc la omul sovietic, la omul nou care s-a născut la noi, nu pot uita pe păstorul acela cazah, cu fața lui serioasă, aproape gravă și entuziasmată. Care din noi doi a fost cel mai fericit din această întâlnire, eu sau păstorul; nu știu care din noi doi a învățat mai mult. Câteodată redăsc bucuria profundă care m-a cuprins atunci lângă Kapal, în munții îndepărtați ai Kazahstanului.

PRIMĂVARA 1950 LA BERLIN

de V. KRASNOPOLSKI

O primăvară timpurie a urmat unei ierni foarte dulci. Zilele sunt frumoase și calde. Mugu-rile se desvoltă pe arborii bătrâni ai Berlinului care poartă urmele bombardamentelor și luptelor de stradă. Cete de copii au invadat ulițele și scuarurile. Se procedează în mare grabă la refacerea numeroaselor strădui, a micilor restaurante și a ber-riilor din marginea orașului. Berlinul salută primăvara lui 1950 prin stră-zile sale animate, prin banderole și afi-se colorate, atârnate pe clădirile admi-nistrative ale Republicii Democratice Germane, prin schelele de construcții de pe Unter den Linden. Fizionomia capitalei Germaniei s-a schimbat mult în cursul celor cinci ani care au ur-mat războiului. Au fost ani grei. Dar poporul a găsit destulă însoțire pen-tru a învinge greutățile. Și unde inițiativa nu a fost împiedecată de ocupații anglo-americane, viața este în plină desfășurare. Coșurile fumegânde ale uzinelor, casele în con-strucție, sanitarile, mulțimea care se îngrămădește pe trotuare, formează aspectul capitalei Republicii Democra-te Germane.

O activitate politică intensă dom-nește la Berlin. Un eveniment politic important formează obiectul precau-părilor: adunarea avenetului din toa-tă Germania care va avea loc la sfâr-șitul lunii Mai. Cinci sute de mii de tineri și de tinerice vor veni din toate colțurile Germaniei ca să manifesteze voința fermă a tineretului ger-man de a apăra pacea, de a lupta pen-tru unitatea țării, pentru prietenia cu toată omenirea progresistă. Delegații vor fi musafiri berlinezi. Mai mult, sute de mii de tineri și de tinerice vor trebui să fie cazați. Deoarece po-liția din sectorul occidental al Ber-linului le interzice să locuiască în această parte a orașului, vor trebui să locuiască cu toții în sectorul de est. Un mare număr de berlinezi au anunțat deja organizațiile speciale că sunt gata să ofere ospitalitatea tineretului care vor veni din Turingia, din Bavaria sau din Mecklenburg. Toți au nevoie de locuințe. De aceea, Uniunii Tineretului Liber German merg din casă în casă.

Un băiat înalt, însoțit de o tânără fată cu ochii veseli, sosește la bă-trânul coșof Fritz Hanke. Să-i in-solim și noi. Doamna Hanke aruncă o privire de dezaprobare asupra ghe-telor tânărului: adăneau a ploaie și vizitatorul nu și-a șters destul pan-tofil pe vechia ștergătoare decolorată. În general, toată chestia îi displace, căci va avea de lucru timp de mai multe zile. Bătrânul Hanke vede că ne-vasta lui e pe punctul de a se infu-ria și atunci se grăbește să asigure pe vizitatori:

— Primii burocrati patru persoane, chiar cinci dacă vreți. Notați adresa mea. Ei! O să ne-aranjăm noi, spuse el surzând.

Am reușit să mențin casa des-tul de curat în timpul războiului, spu-ne doamna Hanke emoționată. În fie-care zi deretec prin casă, șterg fie-care obiect și dacă ăștia o să ne cadă pe cap cu siguranță că vor strida ceva.

Te rog nu te supăra, îl răspun-de bătrânul său pe un ton conciliant. Casa noastră a fost ferită numai din întâmplare. Căci ar fi putut să fie distrusă de bombe, cu toată oste-neala pe care și-a dat-o tu. Nu-ți ai amintesc ce frică-ți era în adăpost? Sumele pe atunci că ești gata să mă-nunci numai pâine veche de acum înainte, numai ca grozăviile astea să se sfârșească. Și iată că acum când vreau să invit pentru mai multe zile tineri și tinerice care luptă pentru ca

să nu mai fie război și pentru ca via-ța noastră să devină normală, tu strâmbi din nas. Gândește-te că acum am de lucru. Și nu uita că în sectorul american bătrânul meu prie-ten Otto Kram s'a pânzurat acum 15 zile. N'a pierdut el oare toată clien-tela din cauza acestei blestemate mărci occidentale și a șomajului?

A fost obligat să închidă prăvălia pe care o ținea de 30 de ani. Iată ce se petrece în sectorul american...

Doamna Hanke a tăcut o clipă și a spus apoi pe un ton schimbat:

Am să mă urc în pod. Cred că am acolo un pat vechi și un chaise-long. Am să văd în ce stare sunt și dacă trebuiesc reparate. Că doar nu poți să culci pe tineri pe jos...

Bătrânul Berlin distrus este pe cale de a-și reveni. Orașul se înfrumuse-țează. Stadionul Olimpic, cel mai mare și mai bine amenajat al Ber-linului, se găsește în sectorul brita-nic. Ocupanții englezi și valeții lor dela primăria occidentală a Berlinului au interzis tineretului german democra-tic accesul pe stadion. De aceea s'a ho-tărât amenajarea unui stadion pentru ti-neri, în mare grabă. Va fi stadionul Mitte, din centrul orașului, la limita sectorului francez. Erau acolo niște cazărmi și un teren mare pentru exer-ciții militare. Cazărmiile au fost dis-truse de bombardamente. Actualment sute de tineri muncesc cu răvnă ca să construiască un stadion mare în care să aibă loc 70.000 de spectatori.

Va fi un dar pentru tinerii capitali. Echipele se schimbă în sunetele acor-deonului. Ele se întrec între ele: se due la muncă purtând drapelul și fan-ionele albastre ale Uniunii Tineret-ului Liber German.

În altă parte a orașului, în mijlo-cul pădurilor și al grădinilor, Wilhelmshöhe se construiește „Republica Pionierilor”, cetatea copiilor cu clu-bul ei teatral pentru sport, biblio-tecă, piscină și o cale ferată în mi-niatură.

Tineretului democrat joacă un rol mare în viața Berlinului. Numeroase sunt întreprinderile unde echipele de tineri sunt fruntea în producție.

Tineretul se afirmă deosebit în viața politică. Iată un incident care s'a produs zilele acestea la limita din-tre sectoarele sovietic și francez. O manifestație fusese organizată pe pia-ța situată la înconjurarea străzilor Brunnenstrasse și Bernauerstrasse pentru a protesta împotriva areșta-riilor masive de tineri democrați, ope-rate în Berlinul occidental. Cu câteva ore înainte manifestației numeroși poliști din această parte a orașului fuseseră masați în rânduri strânse la limita dintre cele două sectoare. Apoi, un detașament de poliție motorizat de 400 de oameni, era pe punctul de a sosi. Poliția voia să împiedice populația din Berlinul occidental să ia parte la manifestație.

La ora 5 două coloane soseau în piață: aceea a Uniunii Tineretului Liber German și aceea a organizației tineretului social-democrat de stânga „Falken” (Soimii) sau mai exact „acea parte din tineretul socialist fa-vorabilă colaborării cu elementele de-mocratice”. Cele două coloane s'au unit în strigătul de: „Prietenii! Fi-nioanele și drapelul sunt implantate la limita dintre sectoare în nasul poli-știilor. Sute de manifeste sunt lan-sate în sectorul francez pe deasupra ca-petelor agenților. Un tânăr ziarist so-cial-democrat venit din Westfalia, al-cuvântul. Redacția îl însărcinase să scrie un articol despre „Oprimarea” social-democraților în sectorul sovie-tic. Cu toate acestea, la începutul

Din 300.000 de șomeri, numai 100.000 primesc alocațiile de șomaj. Două treimi împreună cu familiile lor sunt deci muritori de foame. Situa-ția celor mai mulți dintre mesese-gari nu e mai puțin tragică. Sinucl. derea printre coafori, cismari și cro-tori a devenit un fapt curent. Între-prinderile mici și mijlocii își închid porțile rând pe rând.

Dar, dacă în Berlinul occidental muncitorul este amenințat de șomaj și de mizerie, spionii provocatori și speculanții duc o viață frumoasă. Cabaretele și localurile de noapte sunt pline de paraziți. Toți ghicito-rii, astrologii și alți sarlatani, care speculează asupra nesigurății micu-lui burghez în viitor, se simt la lar-gul lor. Revista care publică horos-coape se vinde mai bine decât orice jurnal. Pentru a fi primit de doamna Cardos, o „clăvăzătoare” trebuie să te înșori cu mai multe luni înainte.

Poliția a trebuit să ia măsurile pentru suprarea coziilor, căci mii de per-soane umpleau ulița în care locuiește această ghicitoare. De altfel, doamna Cardos are aprobare dela Primărie...

— Dar iată că aproape de aici, câteodată chiar dincolo de aici, lăla parte a străzii unde ve-cinele au obicei să vină să stea la taifas, unde comercianții își comuni-că părerea de pe un trotuar pe altul, se desvoltă o altă lume, lumea mun-cii creatoare. Este partea orientată a Berlinului. Rănila cauzate de război nu sunt încă cicatrizate. Mai sunt multe de făcut. Dar momentul cel mai greu a trecut. Și toată lumea își dă seama de asta. Muncitorul mănâncă atât cât îi trebuie, este îmbrăcat de-cent. Nu i-a fost frig în iarna aceas-ta. Dacă casa lui a fost atinsă ea este reparată. Esențialul constă în aceea că perspectivele sunt frumoase, că ei sunt siguri de ziua de mâine. În sectorul oriental nu există șomeri. Dimpotrivă, zărele sunt pline de anunțuri, oferte de servicii pentru muncitori, ingineri, medici și specialiști. Mai mult de 100.000 de berlinezi din sec-torele occidentale au găsit de lucru în sectorul oriental.

În marile lucrări ca și în cele mici se poate observa felul în care noile idei, noile sentimente pătrund în conștiința oamenilor și determină comportarea lor. Muncitorii dovedesc din ce în ce mai mult că sunt gata să-și apere cuceririle de încredințe anglo-americanilor de a le distruge.

Într-un exemplu surprinzător: încă de mult autoritățile americane și va-leții lor germani voiau să acapareze partea de cale ferată electrică care traversează sectoarele occidentale. Toate tentativele au eșuat și atunci s'au hotărât să întreprindă forța. Au trăsuri americane au organizat gru-pu de sabotori care tale și fură sis-tematic cablurile de cupru, care dis-trug izolatoarii. Nu a fost ușor de lu-pat împotriva sabotorilor căci poliția occidentală protejează pe autorii sabo-tajilor. Dar ferovierii însăși au or-ganizat apărarea pentru a veni în aju-torul gării căilor ferate. Acest aju-tor a fost foarte util. În ultimul timp numărul furturilor și al actelor de sa-botaj s'a micșorat simțitor. Și căte-acot de sabotaj și de diversivne au fost preîntâmpinate grație vigilenței muncitorilor din diferite întreprin-deri!

Oamenii simpli din Germania se întrec în lupta împotriva inamicilor țării lor, împotriva clicei amer-icaniză a reacționarilor de tot felul. Berlinul, capitala Germaniei noi, de-mocrate, este doar orașul lor.

CONTRASTE LONDONEZE

— Povestirea unui marinar din flota comercială —

de E. BORISOV

Marea Nordului a rămas în ur-mă. Prin ceața care începe să se risipească se zăresc gurile Tamisei. În curând va apare Londra, capitala Angliei.

La stăvilorul Sorry-dock s'au strâns câteva vase care așteaptă să se apropie de debarcader.

După îndeplinirea formalităților va-male, am vrut să vizităm orașul și ne-am suit într-un autobuz.

Pe străzile din apropierea portului vedem aceleași clădiri distruse sau avariate de bombardamente germane din larna anului 1940. Ruinele se află în aceeași stare, în care le-am văzut și în anul 1947—1948.

Iată-ne ajunși în City — centrul vieții financiare a Londrei. City este Wall-Street-ul englez. În piața băncii observăm o animație neobișnuită. În fața intrării, împodobiți cu basorelie-furi, se opresc mașinile oamenilor de afaceri și ale misiilor. Toată aceas-tă mulțime peștră se agită, — leșe și înfră pe ușile băncii. Această agi-tație te face să crezi că acești oame-ni n'ar fi englezi, prin tradiție flegmatci și indifferenți. Parcă gona după câștig la împrăștiat pentru totdeauna învechita „boală” a spleen-ului, boala burghezoilor și a aristocraților.

Porțim încoet spre Strand și spre Trafalgar Square. Și aici e lume mul-tă. „Automate” împodobiți cu dese-nuri fantastice prezic, pentru un penny, viitorul. Cu ajutorul „prezică-toarelor” automate, oamenii de afaceri storc bani buni din buzunarele lon-doneze.

La suprafață totul pare foarte fru-mos. Dacă te uști însă ceva mai a-temt, alături de lux și strălucire vezi cerșetori în șerdene, cu o înfățișare jalnică, invalizi cu fețe supte. Toți acești oameni formal nu cerșesc — căci în Anglia cerșitul este interzis — însă legile engleze trec sub tăcere cerșitul camuflat.

Iată un bătrân nenorocit. În mă-nile sale deformate de reumatism ține „marfa” pe care vrea să o vândă — câteva lame de ras. Bătrânul cu pă-rul alb, cocoșat, nu cerșește, ci „ofe-ră” numai gentlemanilor care trec. marfa sa. Acest bătrân nenorocit este un fost pictor.

I-am dat doi shillingi.

— Vă mulțumesc, sir! E rar când posed o astfel de sumă. Astăzi voi fi și eu sătul.

El întrebă pe bătrân cât reușește el să câștige astfel pe zi.

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— 19 shillingi și 8 pence —

— „Puțin! Câteodată mai leșe câte ceva, însă în majoritatea cazurilor „câștigul” este tocmai suficient ca să-mi pot plăti o ceașcă cu cafea. Dacă am noroc, reușesc să iau prăz-ul și chiar să dorm undeva sub un acoperiș! Dar aproape totdeauna rămân fărăm și sunt nevoit să dorm sub cerul liber, pe o bancă în Hyde Park. E greu ca la 68 de ani să fi asemenea unui câine fără stăpân!”

— încheie bătrânul cu tristețe. Fiecare cuvânt spus, aerul lui trist și abătut, resemnarea lui fără speranță expri-mă puternic întreaga tragedie a exis-tenței omului din lumea capitalistă, a omului care a pierdut sănătatea și capacitatea de a munci.

O stradă largă duce către o piață, nu prea mare, în centrul căreia se ridică un monument bizar al lui Eros. Aici este centrul orașului — Pica-dilly. De aici pornesc, în diferite di-recții ale orașului, cele mai mari și cele mai importante străzi. Pe Pica-dilly sunt situate cele mai multe și cele mai mari magazine universale din Londra, dela magazinele de biju-terii la cele de confecțiuni.

Dacă privești cu atenție în jur vezi și aici oameni slabi, palizi, ofiliți.

Unii din ei „vând” o cutie de chi-brituri sau câțiva nasturi. Alții stau nemiscăți și atrag atenția trecătorilor printr-o tăbiță atârnată de piept pe care este arătată pe scurt cauza stării lor de mizerie. Când însă văd că apare un polițist, cu o voce spartă ei încep să cânte o melodie. Poliști-stul — așa numit „Bobby” — lung de 2 metri, aruncându-le o privire plină de bănușă, se îndepărtează cu pași rari — nu e cazul să fie arestați pentru vagabondaj, fiindcă oamenii „lucrează”.

Și tineretul muncitor din Marea Britanie duce o viață grea. Grijă pentru ziua de mâine, teama permanen-ță de șomaj și totala lipsă de pers-pectivă — iată care este soarta tinerilor englezi. Jumătate din leașă se duce pe plaja chiriei, iar cealaltă jumătate pentru o hrană insuficientă. Pentru a putea cumpăra ceva îmbră-căminte oamenii trebuie să adune bani cu prețul unor grele economii, redu-cându-și rația zilnică. De cheltuieli pentru învățătură, cumpărare de cărți, frecventarea teatrelor nici nu poate fi vorba.

Într-o revistă engleză pentru tineret am citit un articol, care prezintă o vie imagine a situației tineretului englez: „...19 shillingi și 8 pence —

greu de crezut, totuși adevărat. A-cesta este salariul pe o săptămână al unei fete de 16 ani, care lucrează într-unul din magazinele Londrei. Acest lucru a fost la început abia atunci când în fața tribunalei au fost aduse 2 fete sub învinuirea că ar fi furat niște foșii dintr-unul din aceste magazine. Chiar și judecătorul care instruisă această „afacere” (și pe judecătorii de obicei nu li carac-te-rizează compatimirea pentru acești oameni simpli) a exclamat: „nici un om nu poate trăi cu un astfel de sa-lariu de mizerie!”

Știu oare judecătorii și celelalte persoane care conduc țara, că acesta este salariul obișnuit al unei fete?

Întrebă revista. Și nu numai pentru acele care lucrează în magazine; un astfel de salariu de mizerie îl prime-sce și muncitorii din industria textilă și lucrătorele din multe alte întreprinderi...

Anglia trece acum printr-o grea criză de alimentație. Rațiile se socotesc cu greu. Vitrinile magazinelor sunt înțestate cu cele mai variate produse alimentare. Toate aceste bunătăți sunt învelite în hârtii colorate, curioș și strălucite și decorate cu veredate. Un străin poate fi surprins de acest belșug de produse; însă locuitorii Londrei știu bine că toate acestea nu sunt expuse decât pentru a face reclamă unei băne-stări imaginare.

Am cumpărat un ziar. Pe prima pa-gină — notații din lumea mare, al-turi de scurte știri asupra problemelor internaționale, cât și asupra proble-melor de politică internă. În cronica închinată relațiilor anglo-americane, autorul își exprimă deschis teama față de crescândă presiune economică exercitată de U.S.A. asupra Angliei. Din cuvintele autorului cronici, reese că ziarul „Wall-Street Journal” orga-niștă stăpânului financiar din Wall-Street face un apel făcând pentru intensificarea presiunii asupra Angliei astfel încât să-și fortizeze să servescă interesele Statelor Unite. În dauna interesele sale internaționale. Pe aceeași pagină este publicată o știre din orașul Cornwall, care rela-tează învinuirea adusă profesorului R. Maas că ar face propagandă comunistă: „crima” profesorului Maas constă în faptul că ea a prezidat o ședință a Asocia-ției locale pentru străngerea legăturilor de prietenie anglo-sovietice.

Zărele londoneze publică cu plăcere orice fleacuri. În paginile acestor zăre se poate vedea fotografia unui cotel negru dăruit favoritelui unei echipe de foot-ball pentru a-l aduce noroc; se poate citi anunțul unei că-sătorii fericite între două văstare ale unor familii aristocratice, etc.

În toate cele 6 pagini ale ziarului nu întâlnim nici un cuvânt despre Uniunea Sovietică.

Am cumpărat alt ziar. Acesta este plin de atacuri, de minciuni și calom-nii la adresa Uniunii Sovietice.

Cercurile reacționare, în mănile cărora este concentrată aproape în-treaga presă, nu vor să permită lo-cuitorilor Angliei să capete o infor-mație justă asupra situației interna-ționale, asupra Uniunii Sovietice și asupra țării de democrație populară.

Reacțiunea încearcă prin toate mij-loacele să îndepărteze poporul englez, și în deosebi tineretul, de campania de demascare pe care o duce Uniunea Sovietică împotriva ațătorilor an-glo-americanii, la un nou război.

Echipajul vasului nostru a avut ocazia să viziteze de multe ori Anglia. Impresia pe care ne-am făcut-o asupra condițiilor de viață din Anglia ac-tuală este din cele mai triste. Situația economică a Marii Britanii devine din zi în zi mai precară. Anglia ademă-nită în orbita intereselor politice și eco-nomice ale Statelor Unite, își pierde cu înecetul înțelegerea ei independentă, și lucrul acesta se răfășurează în pî-mul rând asupra stării materiale a oamenilor muncii din Anglia.

Armata populară birmană a eliberat 70 la sută din teritoriul Birmaniei

Birmania își pierde independența. Ur-mările tratatului fură: industria nu mai putu fi naționalizată, nici pămân-tul expropriat. Birmania se obligă a primi arme și consilieri din Anglia și deveni o bază militară engleză. Că-tușele colonialiștilor continuau să sugrume libertatea poporului birman.

Partidul Comunist, în fruntea ma-selor muncitoare, se declară împotr-iva acestui tratat. Imediat după

greva muncitorilor petroliști. Oamenii muncii răspuseră prin alte greve, manifestații de stradă care arătau guvernului marionet voința de liber-tate a poporului birman.

Guvernul Thakin Nu luă măsuri dic-tatoriale. El decretă punerea în afara legii a Partidului Comunist și areștă pe câțiva dintre conducătorii sindica-ților și organizațiilor democratice.

Partidul Comunist răspunse printr-un apel adresat poporului pentru rezis-tență armată. Influența Partidului era mare în centrele unde se duse lupta împotriva invadatorilor japonezi. Uni-tățile de partizani dispuneau de arme și porniră la primele acțiuni dezar-mând posturile de poliție ale guver-nului Thakin Nu. Programul Parti-dului era: independență completă, pământ pentru țărani, naționalizarea industriilor aparținând capitaliștilor străni și interni, un guvern demo-crație populară.

Poporul birman luă arma în mână împotriva imperialiștilor englezi, îm-potriva guvernului trădător. Rezis-tența armată începu în provinciile Birmaniei centrale și se întinse rap-id în zece provincii. Unsprezece conducători ai sindicatelor fură eli-berați de armata populară.

Curând armata populară deveni o forță care număra 25.000 de oameni. Astăzi, 70 la sută din Birmania a fost eliberată și s'a constituit un guvern popular în orașul Prome. În regiu-nile eliberate au fost împroprietăriți

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

încheierea acordului cu imperialiștii englezi izbucni greva muncitorilor din industria petroliferă. Se convocă un congres la care participară 100.000 țărani care ceruă pământ. Congresul votă o rezoluție prin care se cerea maselor largi populare să sprijine

țărani și au fost naționalizate indus-triile.

Impotriva armatei de eliberare se opun 20.000 de soldați ai guvernului marionet care sunt aprovizionați cu arme de un alt trădător, de Pandit Nehru și de imperialiștii englezi.

Dar în provinciile încă ocupate de guvernul Thakin Nu, eroicele deta-șamente de partizani, luptă pentru li-beratea, pentru independența Birma-niei.

În Birmania liberă, datorită împăr-țirii pământurilor țăranilor muncitori s'a ridicat nivelul de trai al populației. Prețurile orezului și ale altor pro-duse nu ating nici o șesime din pre-țurile depe teritoriul unde guvernează Thakin Nu.

Guvernul Thakin Nu se ascunde în cele câteva orașe pe care le mai deține și nu îndrăznește să iasă din ele de frica eroicilor partizani.

SESIUNEA COMITETULUI EXECUTIV AL F. S. M. S'A DESFĂȘURAT SUB SEMNUL LUPTEI DESCHISE IMPOTRIVA IMPERIALIȘTILOR ATĂȚĂTORI LA RĂZBOI

— Declarațiile tov. Gh. Apostol, președintele C. G. M. —

La însoțirea în Capitală a delegației Comitetului Executiv al Federației Sindicale Mondiale, tov. Gheorghe Apostol, președintele Confederației Generale a Muncii, a făcut următoarele declarații: La sesiunea Comitetului Executiv al F.S.M.-ului, ținută la Budapesta între 19-25 Mai a. c., s'a desășurat într-o atmosferă de luptă deschisă împotriva imperialiștilor care au fost puse în practică hotărârile luate la cel de al doilea Congres al F.S.M., dela Milano. Sesiunea a fost una dintre cele mai rodnice din care am avut până acum.

Comitetul Executiv F.S.M. a dovedit puterea sa de mobilizare și conducere a muncitorilor din toată lumea în lupta pentru apărarea intereselor lor economice și sociale, în lupta pentru apărarea activă a păcii.

Toate acțiunile imperialiștilor americani și englezi și ale lăchelilor lor, social-democrații de dreapta și fasciștii din conducerea sindicatelor jugoslave, de la Izola F.S.M. de la muncitorii, n'au reușit. Dimpotrivă, în multe țări sciziuniștii au fost cel izolați de masa muncitoare. Aceasta s'a întâmplat mai ales în Franța și Italia, unde sciziuniștii nu numai că nu au reușit să-și mărească numărul de aderenți, dar chiar și aderenții pe care i-au avut li părăsesc, alăturându-se Confederației Generale a Muncii din Franța și Italia.

Problema luptei pentru pace a constituit un punct special în desbaterea Comitetului Executiv F.S.M.

O sarcină importantă a sindicatelor este pregătirea celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, care se va ține la toamnă în Italia. Sindicatele din toate țările trebuie să se pregătească intens pentru acest Congres al Păcii.

Comitetul Executiv a discutat hotărârea Secretariatului F.S.M., care pe baza cererilor primite din partea sindicatelor din Republica Polonă, Republica Populară Ungară și R.P.R., a rupt orice legătură cu conducerea fascistă a sindicatelor din Jugoslavia. Un raport amănunțit a fost ținut de tov. Louis Salient, care a arătat acțiunile duse de acești bandiți din fruntea sindicatelor jugoslave în vederea spargerii unității internaționale a muncitorilor și subminării autorității și prestigiului F.S.M. Ei s'au unit cu sciziuniștii englezi și americani și acționează după planurile internaționalei galbene dela Londra, ca agenți deschiși ai imperialismului american și englez, împotriva unității sindicale mondiale și pentru pregătirea unui război contra U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

Propunerea tov. Salient ca conducerea fascistă a sindicatelor jugoslave să fie exclusă din Comitetul Executiv F.S.M. și din Consiliul General, a fost adoptată în unanimitate de membrii Comitetului Executiv. Propunerea făcută în numele delegației sovietice de Soloviov, ca locurile sindicatelor jugoslave din Comitetul Executiv și Consiliul General să rămână libere, pentru a fi completate cu elemente care să reprezinte într-adevăr interesele clasei muncitoare din Jugoslavia, a fost de asemenea adoptată în unanimitate.

La această sesiune au participat toate țările, inclusiv Anglia și Statele Unite, deși conducerea reacționară ale sindicatelor din Anglia și Statele Unite s'au retras din F.S.M.

În rezumat, sesiunea Comitetului Executiv s'a ținut sub semnul luptei pentru întărirea și consolidarea unității clasei muncitoare în toate țările, sub semnul luptei pentru ridicarea combativității de luptă a muncitorilor în apărarea activă a păcii, sub semnul luptei deschise împotriva imperialiștilor atățători la un nou război.

Comitetul Executiv al Federației Sindicatelor Mondiale, în totalitatea sa, a declarat un NU categoric războiului pe care-l pregătesc imperialiștii americani și englezi împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. (Agerpres).

S'a lămurit femeia lui Dănilă Mihălache cum îi cu uneltele și vitele la colectiv

S'îi Filofteia, nu te lăsași, tot intrai în colectiv, hai? — Ce auzi din fereastră glasul Auricăi. — „Dănilă, cum! Ce crezi că era să țară în viața ta după mine?” Si Filofteia Soare aruncă o privire plină de voie bună cumnată-sa, se ridică grăbită de pe prispă și deschise porțile. Un nor de praf se împănă în ogrăzi și din cireada care urca spre sat se desprinde o vacă florie ce intră pe porțile Filofteiei.

E neînțeleasă și Filofteia Soare împreună cu fiica-sa Leana și-au îndeplinit norma la colectiv și acum îngrijesc de cele ale gospodăriei lor.

Când a fost de s'a înscris în gospodăria agricolă colectivă „Flamura Roșie” din Sălcie-Polova, Filofteia Soare și-a adus numai pământul și uneltele mai mari ce le avea pe lângă casă. Vaca, un purcel, pășău, două rășnițe în ogrădă ei și a celor două fete ale ei, Ana și Leana.

Deasupra articolului 7 al Statutului muncitorilor spune clar că membrii asociați pot avea în folosință animale după cum urmează: o vacă sau bivoliță, tineret bovin până la două capete, o serăușă cu purcel, zecă și câine împreună, un număr nelimitat de păsări și iepuri de casă și 15 stupi.

Degeaba l-a împulsat capul chibabului Costică Ciocărdel sau alde Ion Popescu, că cica o să-l ia tot din casă, colectivul... Asă a profitat și pe Aurica, cumnată-sa, de nu s'a înscris în gospodărie.

Da acum când s'a dăruit că toate

nu s'au decât micuțu, N pare rău Aurică. Mai departe articolul 7 din Statut spune: „nu se colectivizează ci rămân în folosință personală a gospodăriilor membrilor asociați, casele de locuit, construcțiile gospodărești necesare pentru întreținerea animalelor rămase în folosința gospodăriilor, inventarul agricol mărunt necesar pentru lucrările lotului personal al gospodăriei.”

Si Filofteia Soare are o casă de locuit cu prispă de lut galben, o grădina de flori, un coteț de păsări, un sopron pentru vite, o ogrădă mare și câțiva arși pentru grădina de zăvătat.

Când a fost de s'a constituit gospodăria agricolă colectivă „Zorile” din Turnisor Sibiu, chibabul mai să tură de ciudă.

— „Gândiți voi, ziceau blestemății, că-l mai avea casă, vită sau uncă? Aș de unde. Ați munci pe capete și n'oi mai avea timpul nici să rîușă, dar să mai grijiți și de voi!”

Au văzut apoi oameni că vorbele chibaburilor erau pline de venin.

Studiind cu atenție Statutul, ei au văzut că articolul 7 glăsuiește deasemenea: „la intrarea în gospodăria agricolă colectivă membrii vor aduce ca bunuri colective, animale de muncă, (cai, boi, bivoli) inventarul agricol principal (plug, semănătoare, secerătoare, etc.) rezerve de semințe corespunzătoare și alte lucruri de folosință în gospodărie.”

Maria Dragomir, bunăoară, avea trei jugăre și jumătate de pământ arabil, doi cai, două vaci și tot inventarul a-

gricol înainte de a intra în gospodărie.

Când s'a înscris, Maria Dragomir a dat colectivului pământul, caii, o vacă și uneltele mari și l-a rămas pe lângă casă cealaltă vacă, păsările, lotul de grădina și uneltele mărunte.

La fel și țărmistul Munteanu Aurel a adus la colectiv 7 jugăre de pământ, un cai, un plug și o grăpă și l-a rămas și lui această lotul individual, o vacă și toate cele de pe lângă gospodărie.

Si când au văzut chibabul cum e treaba la gospodăria agricolă colectivă „Zorile” din Turnisor și că de mulțumiri sunt oamenilor, și-au tras obloanele la ferestre ca să nu mai vadă cum crește și se dezvoltă viața cea nouă.

Nu breau să intru în colectiv mai omule, nu breau și pe mine! I s'at totă năvasta lui Dănilă Mihălache din comuna Grivulța, jud. Tecuci. Vrei să ne ia totul și să nu rămânem cu nimic?”

Pe vremea aceea, nevasta lui Dănilă mai credea în vorbele chibaburilor, și-și trăgea înapoi bărbatul.

Dar după ce s'au înscris în gospodăria agricolă colectivă „Grivulța Roșie” de la din sat, au văzut amândoi cum îi cu vitele și uneltele.

Azi Dănilă are în ogrădă, o vacă, un porc, opt oi, 18 păsări și uneltele.

Si în vreme ce la gospodăria colectivă se depășesc normele, se fac construcții noi, cresc veniturile membrilor ei, cresc și gospodăriile individuale ale colectivității.

Lucia Manolescu

DIN REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ

O nouă gospodărie agricolă colectivă în jud. Dolj

CRAIOVA, 26 (Agerpres). — Joi 25 Mai s'a constituit în județul Dolj o nouă gospodărie agricolă colectivă și anume în comuna Potana Mare.

Noua gospodărie agricolă colectivă poartă denumirea „Viața Nouă.” Cele 88 familii din Potana Mare, care au primit din partea Partidului și Guvernului încurajarea de a se uni în-

tr-o Gospodărie Agricolă Colectivă, și-au manifestat cu însufiețire recunoștința lor față de Partid care îndrumăză țărâna muncitoare pe drumul unui trai îmbelșugat și al unui viitor luminos.

Cele 88 familii au adus în Gospodărie 244 ha. teren de cultură și inventar agricol.

Datorită unei inovații

La uzinele „Ianoș Herbac” se vor confecționa 15.000 perechi încălțăminte peste plan

CLUJ 26. — Mișcarea pentru inovații a căpătat un caracter de masă la uzinele „Ianoș Herbac” din Cluj.

Nu mai în luna Aprilie au fost concepute 25 inovații dintre care multe au și fost puse în practică. Aceste inovații au adus întreprinderii o economie de 7.700.994 lei.

Printre cele mai importante, trebuie subliniată inovația tov. M. David, decorat cu „Ordinul Muncii”, cl. III, care lucrează la fabrica de piei fine.

Studiind diferite procedee sovietice în legătură cu tăbăcirea piel-

lor a ajuns la concluzia că uscarea pieilor pe rama de lemn, bătute cu cue pe margini, prezintă importante inconveniente. Tov. David a sugerat ca pieile să fie întinse și lipite pe sticlă. Prin aplicarea inovației, 30 tovarăși care lucrau la această operațiune au putut fi repartizați la alte munci, iar randamentul a fost mărit cu 60%. În acest fel, cu aceeași cantitate de piei brută se vor fabrica anual cu 15.000 perechi de încălțăminte mai mult.

Livia Hemorcan
correspondent

Pregătiri pentru primirea muncitorilor veniți în concediu la Băile Herculane

LUGOJ, 26 (Agerpres). — La stațiunea Băile Herculane, din jud. Severin, au fost făcute din timp toate pregătirile pentru primirea oamenilor muncii, trimiși în concediu de odihnă. Până la 15 Mai, băile Horia, Cloșca și Crișan și pavilionul nr. 2, au fost complet renovate. Pavilionul nr. 1 a fost și el renovat și prevăzută cu sobe de teracotă, spre a

putea fi folosit și în timpul iernii. În anul acesta, își vor face cura în această stațiune, 10.350 oameni ai muncii, în afară de un mare număr de ostași și IOVR-iști.

Pentru a se crea vizitatorilor condițiuni unei odihne plăcute, cinematograful a fost instalat într-un local nou, cu 350 locuri și a fost amenajat un teren de sport.

O sală de cinematograf amenajată prin muncă voluntară

VASLUI, 26. — Țărâni muncitori din comuna Paneghești, județul Vaslui, la inițiativa organizației de partid și cu ajutorul Comitetului Provizoriu comunal, au început, prin muncă voluntară, lucrările pentru amenajarea unei săli de spectacole cinematografice, în localul căminului cultural din comună. Sala va avea o capacitate de 250-300 locuri.

În această sală se va instala și aparatură de radio, procurată zilele acestea de căminul cultural din Paneghești, pentru organizarea de audii radiofonice colective.

Ion Popovici
correspondent

Muncitorii dela gospodăria agricolă de Stat Nădlac-Arad au inventat o mașină de plantat cartofi

La gospodăria agricolă de Stat dela Nădlac, județul Arad, mecanicii tractoriști Lipček „Gheorghe”, ajutat de tractoriștii Ardelean Ștefan și Konya Anton, a confecționat la atelierul Gospodăriei o mașină simplă pentru plantarea cartofilor, cu ajutorul căreia s'a reușit să se economisească mai multe brațe de muncă și să se ridice în același timp productivitatea muncii.

Cu ajutorul acestei mașini, trasă de tractor, se pot planta zilnic 6-8 hectare cu cartofi, economisind munca a 10-12 perechi de cai și a 24 de oameni, care ar face în mod normal șanturile și celelalte lucrări de plantare.

PETRU GOTTLIEB
corresp. voluntar

Curs de planificare gospodărească

În dorința de a promova cadre de planificatori necesari gospodăriei locale, Departamentul Gospodăriei Locale din Ministerul Afacerilor Interne a organizat un curs de planificare gospodărească cu salariați aparținând Comitetelor Provizorii din întreaga țară.

Cursul este urmat de 80 elevi și are o durată de trei luni. În acest timp, cursiștii vor studia gospodăria comunală, planificarea economică națională, planificarea întreprinderilor comunale, statistica și notiunile de materiale. O atenție deosebită se va da cursurilor de marxism-leninism. (Agerpres).

CLERUL ȘI CREDINCIOȘII CATOLICI DIN R. P. R. DORESC REALIZAREA DE RAPORTURI NORMALE INTRE BISERICA CATOLICĂ DIN R.P.R. ȘI STAT

În ziua de 24 Mai a. c. s'a prezentat la Ministerul Cultelor, Comitetul Catolic de Acțiune ales în conferința dela Tg. Mureș a preoților și credincioșilor romano-catolici din R.P.R. Cu acest prilej, protopopul Andrei Agotha, în numele Comitetului Catolic de Acțiune, a subliniat voința fermă care însuflețește marea majoritate a clerului și credincioșilor catolici, de a se încadra în prevederile legilor R.P.R., care le garantează libertatea religioasă.

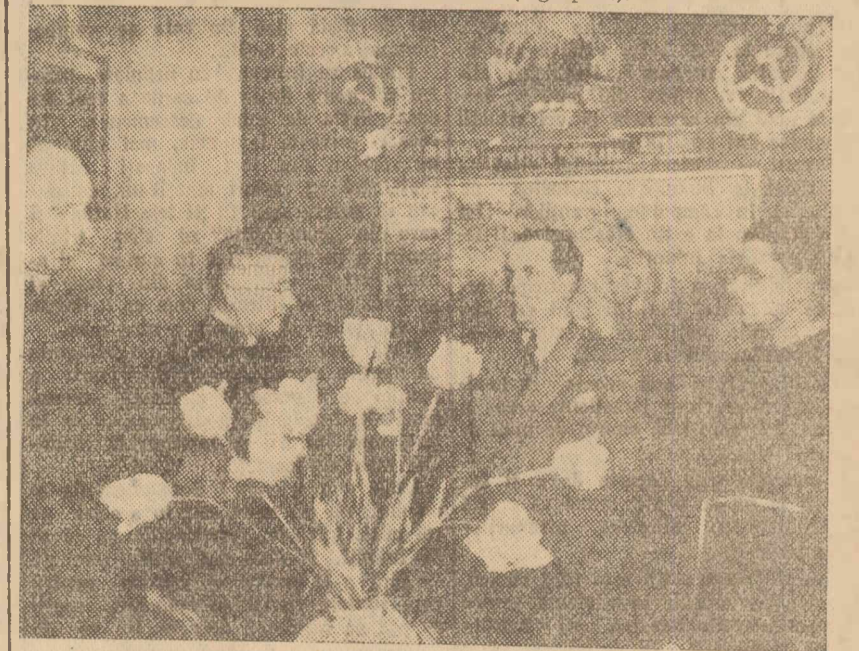
În continuare, dr. Kulcsar Mihai, profesor de teologie, a dat citire unui memoriu cu propuneri relative la soluționarea salariilor clerului catolic, plata pensilor precum și unele bunuri ale Statului Catolic, instituția tradițională în Ardeal a preoților și credincioșilor catolici.

Ministrul Cultelor, prof. Stănu Stănuț, luând cuvântul a salutat, în numele Ministerului și al Guvernului, Comitetul Catolic de Acțiune, subliniind că regimul nostru de democrație populară are față de toate cultele, deci și față de Biserica romano-catolică, pentru libertățile la care acestea au dreptul, o atitudine de respect desăvârșit. Această atitudine a fost limpede exprimată de toți oamenii cu răspundere al regimului nostru și se află înscrisă în

art. 27 al Constituției R.P.R. Principiile acestea nu au rămas în stadiul de simplă enunțare, ci au trecut în fapt. Cultele mai importante din țară, pentru prima oară și-au căpătat staturile lor de funcționare și organizare în conformitate cu prevederile constituționale și ale legii pentru regimul general al cultelor, în conformitate cu învățătura și tradiția flecărului dintre ele. Dacă Statul are o astfel de atitudine față de culte și cultele trebuie să aibe o atitudine corespunzătoare față de Stat. Actul săvârșit la Tg. Mureș vine să confirme același punct de vedere.

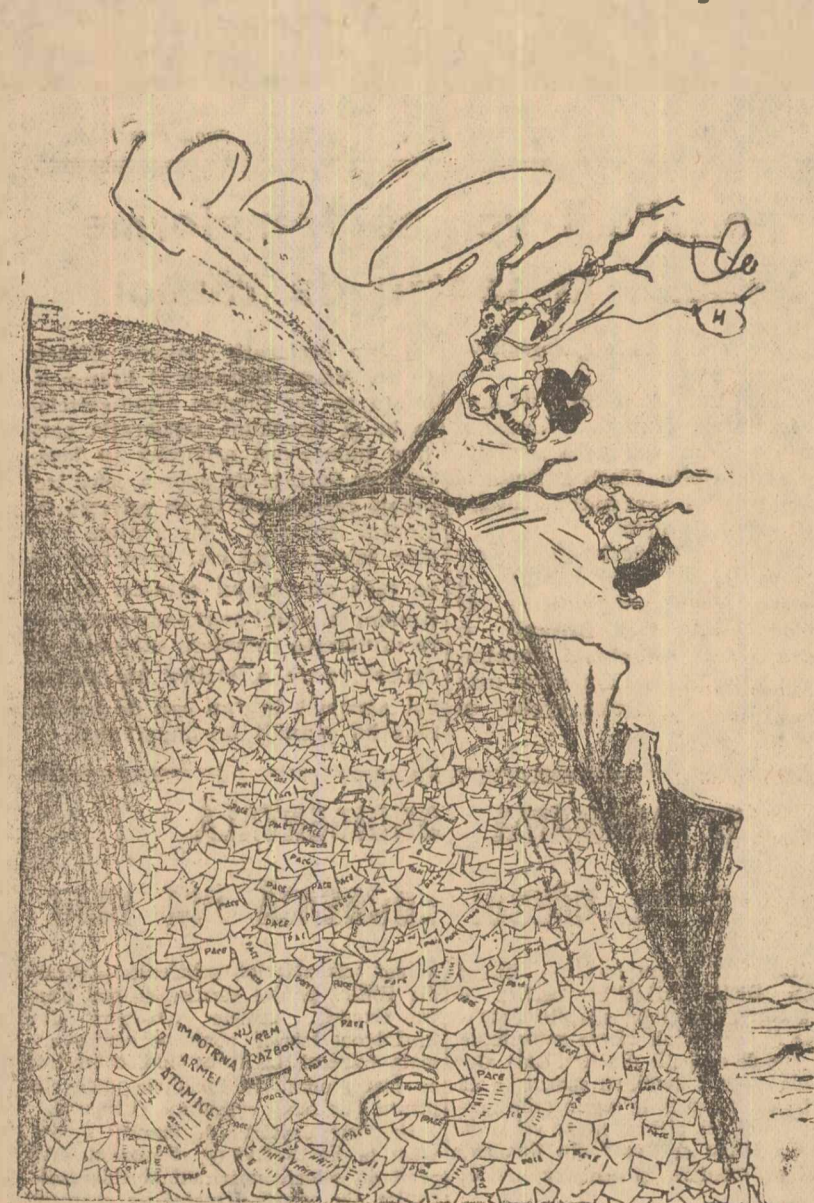
În continuare, prof. Stănu Stănuț arată, că în ce privește salarii zărea, plata pensilor, precum și unele bunuri aparținând Statului Catolic, consideră propunerile făcute ca un pas concret spre adăncirea hotărârilor inițiate la Tg. Mureș și va lua măsurile necesare pentru soluționarea lor.

În încheiere, prof. Stănu Stănuț constată că cele ce s'au făcut până acum de către Comitetul Catolic de Acțiune dela Tg. Mureș, sunt o garanție că s'a pornit pe drumul cel bun, care va duce la realizarea de raporturi normale și bune între Biserica romano-catolică din R.P.R. și Stat. (Agerpres).

Delegația Comitetului Catolic de Acțiune, la Ministerul Cultelor

NAUFRAGIAȚII

(Desen de CIL DAMADIAN)

ACTUALITATEA

„Corbul” își schimbă numele dar năvrau lui ba!

Chiaburoaica Ruzandra Turturel din Cucuteni-Iași a sustras 270 kgr. porumb dela colectare.

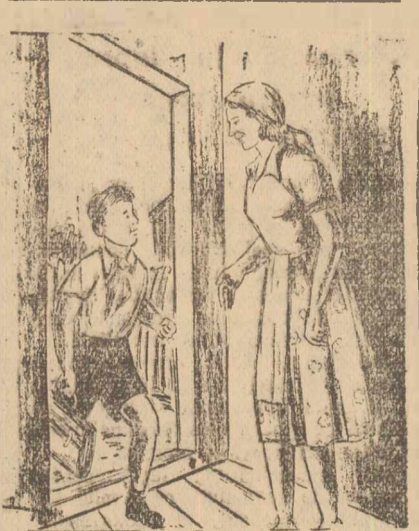
— Turturică, turturică... dar chiaburoaica până la urmă, tot e corbă ră-mâne.

(Desen de VAL. MUNTEANU)

SEMNEZ ȘI PENTRU EI.

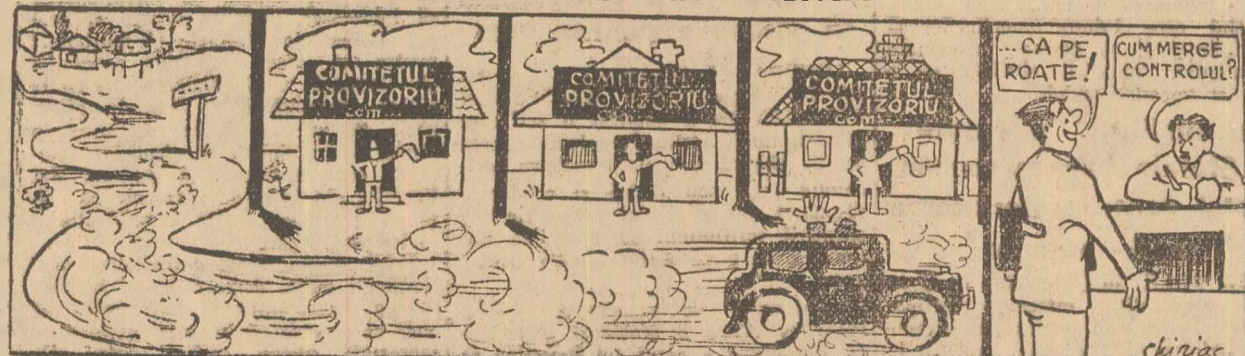
(Desen de D. NEGREA)

— Mamă, tov. învățător m'a evidențiat azi printre primii la învățătură... — Asta înseamnă că și tu lupți pentru pace l...

(Desen de N. ZAFIR)

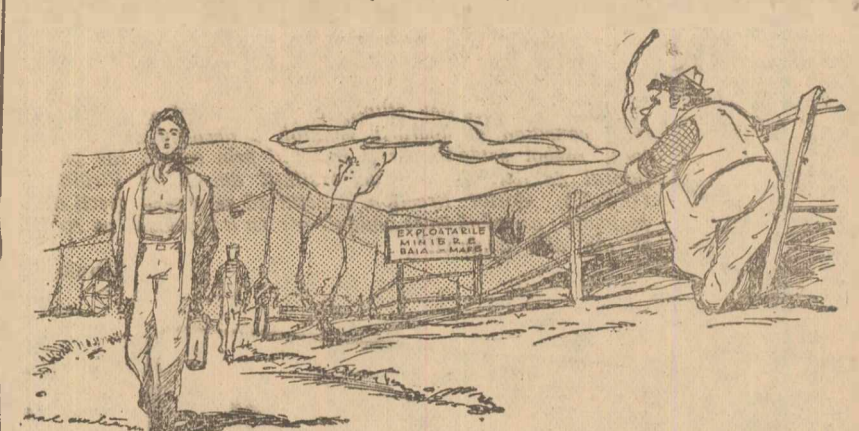
SUPERFICIALITATE ÎN MUNCĂ

Șefii de secții ai Comitetului Provizoriu al județului Gorj trec cu mașina prin 12 comune în timp de 10 ore. Ce ajutor pot primi Comitetete Provizorii în puținul timp cât șefii de secții stau în sal?

(Desen de GH. CHIRIAC)

La minele dela Bata Mare s'au constituit primele echipe de femei-miner.

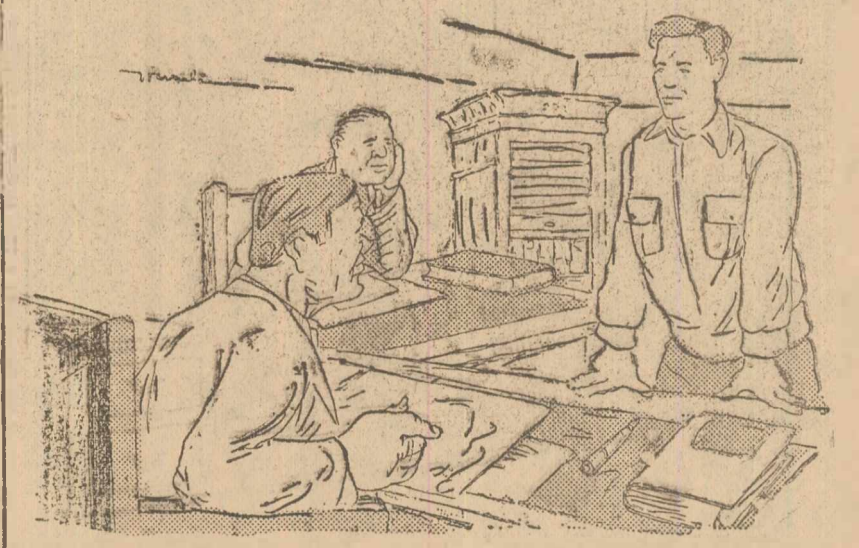

— Uite acum până și femeile ne sapă pământul de sub picioare!

(Desen de VAL. MUNTEANU)

La filatura «Victoria»-Iași iau parte la întrecere numai frunțași în producție. Nu se depun eforturi pentru a se antrenă întreaga masă a muncitorilor.

(ZIARELE)

— Tovarăși, vreau să iau și eu parte la întrecere! — Ești frunțas în producție?

(Desen de V. VASILIU)

Guvernul britanic duce o politică de duplicitate în chestiunea stabilirii de relații diplomatice cu R. P. Chineză

— Declarațiile purtătorului de cuvânt al guvernului R. P. Chineză —

PEKING, 26 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Purtătorul de cuvânt al ministerului de Afaceri externe al Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineză a făcut o declarație asupra tratativelor privitoare la stabilirea de relații diplomatice între Republica Populară Chineză și Marea Britanie. În declarație se spun următoarele:

În ziua de 6 Ianuarie 1950, guvernul englez a remis ministrului de Afaceri externe al Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineză, Ciu Tn Lai, o notă în care era exprimată dorința de a stabili relații diplomatice cu Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineză pe bază de egalitate, avantaje reciproce și respectarea reciprocă a teritoriului și suveranității naționale.

După sosirea la Peking a reprezentantului britanic, Hutchinson, în ziua de 2 Martie au început tratativele oficiale cu privire la stabilirea relațiilor diplomatice între Republica Populară Chineză și Marea Britanie. În cursul tratativelor, Guvernul Central Popular a atras atenția reprezentantului britanic că cea mai importantă problemă care trebuie să fie soluționată în primul rând în cadrul discuțiilor chestiunilor preliminare și procedurale privitoare la stabilirea de relații diplomatice între Republica Populară Chineză și Marea Britanie este problema relațiilor dintre guvernul britanic și rămășițele ciliilor reacționare a Kuomintangului chinez.

Guvernul Central Popular a considerat că acțiunea reprezentantului britanic la ONU de a se abține de la vot în ce privește dreptul de reprezentare al Republicii Populare Chineză la Organizația Națiunilor Unite, precum și chestiunea atitudinii reale a guvernului

lui britanic față de diferitele organizații ale rămășițelor ciliilor reacționare a Kuomintangului și față de proprietățile și bunurile chineze în Marea Britanie, Hongkong și în teritoriile sub mandat britanic, sunt legate de chestiunea relațiilor dintre guvernul britanic și rămășițele ciliilor reacționare a Kuomintangului. Din această cauză, Guvernul Central Popular și-a exprimat dorința ca guvernul britanic să-și clarifice atitudinea față de aceste două chestiuni.

La 17 Martie, reprezentantul britanic, Hutchinson, a transmis răspunsul verbal al guvernului britanic, care dădea unele explicații asupra celor două chestiuni mai sus menționate. Guvernul Central Popular a considerat aceste explicații ca nesatisfăcătoare. În realitate, guvernul britanic s'a abținut în mod sistematic, timp de cinci luni, de la votarea asupra chestiunii dreptului reprezentării Republicii Populare Chineză în toate Organismele Organizației Națiunilor Unite și nu a respectat drepturile Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineză în ce privește proprietatea asupra bunurilor naționale, precum și dreptul acestuia de a dispune de proprietățile și bunurile sale.

Pe de o parte, guvernul britanic și-a exprimat deci dorința de a se stabili relații diplomatice între Republica Populară Chineză și Marea Britanie. Iar pe de altă parte, după exprimarea acestei dorințe, guvernul britanic a dovedit de mai multe ori că nu a rupt în realitate cu toate relațiile sale cu rămășițele ciliilor reacționare a Kuomintangului.

Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineză consideră absolut necesar ca guvernul britanic să-și precizeze din nou atitudinea față de chestiunea centrală a contradicțiilor dintre declarațiile și acțiunile sale.

GRAVA SITUAȚIE ALIMENTARĂ DIN STATUL ISRAEL

Ziarul reacționar „L'Echo d'Israel”, care aparține la Tel Aviv, publică sub titlul „Incotro mergem? Problema alimentației”, un articol din care se desprinde unul din aspectele gravei situații economice din această țară.

„Recent — declară articolul citat — am asistat la înmulțirea cazurilor de meningită în câmpul emigranților, iar acum asistăm la extinderea unei boli teribile: paraliza infantilă.”

„Această boală a îmbrăcat aproape forme de epidemie. Părinții sunt cuprinsi de o emoție justificată și ezită să-și mai trimită copiii la școală.”

Apariția acestei boli scoate în lumină o latură a vieții israeliene, aceea a alimentației, care lasă enorm de mult de dorit.

Alimentația este departe de a fi suficientă și nu se poate spune că există o dificultate în alegerea menurilor săptămânale.

Știm că țara noastră este încă săracă, că producția ei este insuficientă pentru a acoperi nevoile noastre, că balanța noastră comercială este deficitară. Dar acestea nu pot umple burțile noastre infomate. Noi trăim efectiv din cutii de conserve, dar există o teamă că nici acestea nu vor mai fi, din cauza lipsei

sei de tablă albă din care se confecționează aceste cutii.

Lumea se întreabă cu neliniște, încotro mergem? Rația de carne a fost redusă. Rația de zahăr deasemenea. În ceea ce privește legumele, mai bine să nu vorbim. Am fost îndopați câteva săptămâni cu cartofi americani, ce riscu să putrezescă în Statele Unite, și care din „bunavoință” ni s'au trimis pentru a ne hrăni. Dar în curând și acești cartofi, vor dispărea din piață și gospodinele se întreabă deja cu neliniște ce vor putea să prepare pentru masă.

Dacă ceri zarzavagii unui kilogram de mazăre sau fasole verde, pentru o familie de 4 persoane îți dai numai jumătate. Inchipuți-vă patru persoane în jurul unei farfurii de mazăre. O veritabilă rație de foamete.

Unde vom ajunge? Subalimentația amenință pe cei mari, dar în special pe cei mici. Într-adevăr, nu se știe cu ce să fie hrăniți. Și dacă noi putem înțelege — fără a le aproba — cauzele pentru care suntem lipsiți de mâncare, copiii nu pot să înțeleagă de ce nu li se dă ceea ce cer.

Să vedea d-nii Dov Joseph (ministru aprovizionării, N. R.), sau Eliezer Kaplan (ministru de finanțe, N. R.), explicațiile ce noi nu le putem da.”

Raportul prezentat de tov. W. Siroki la cel de al 9-lea Congres al Partidului Comunist din Slovacia

BRATISLAVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după amiaza zilei de 24 Mai a celui de al 9-lea Congres al Partidului Comunist din Slovacia, președintele Partidului Comunist din Slovacia, Siroki, a prezentat un raport asupra activității Comitetului Central al Partidului și asupra viitoarelor sarcini ale Partidului.

Raportorul a arătat că în cursul celor cinci ani care s'au scurs dela eliberarea Republicii Cehoslovace de către Armata Sovietică, poporul slovac a obținut mari succese în construcția economică și culturală. În trecut, a spus Siroki, Slovacia a fost o regiune periferică înapoiașă și slabă din punct de vedere economic a Cehoslovaciei burghize. După eliberarea Cehoslovaciei de către Armata Sovietică și după instaurarea în țară a orânduirii de democrație populară și în deosebi după victoria reformată de poporul cehoslovac în Februarie 1948, sub conducerea Partidului Comunist, viața economică, socială și culturală a Slovaciei a început să se dezvolte într-un ritm rapid.

Existența Uniunii Sovietice — puternicul stat socialist — și a armatei sale invincibile, precum și alianța și prietenia cu Uniunea Sovietică, ne-au dat posibilitatea să scăpăm de dependența față de imperialiști și să trecem la construirea socialismului. Cu sentimentul de neîmărmur devotament și dragoste față de Marea Stalin, poporul slovac va merge înainte spre cucerirea luminoasă ale socialismului.

Raportorul a subliniat că naționalismul burghiz se manifestă în Slovacia în fapt că naționalizată privește chestiunea națională izolată de lupta de clasă, ruptă de problema puterii politice în stat.

Hussak și Novomeski au adus cu ei în Partidul nostru ideologia naționalismului burghiz. El nu a înțeles niciodată că problema slovacă constituie o parte integrantă a problemei generale a progresului democrației și socialismului și că ea trebuie să fie rezolvată în interesul general și că ea trebuie întotdeauna să fie privită de pe poziții comune. De aceea acești oameni s'au rostit în lagărul burghiz naționalist slovac. Aceste greșeli au cauzat mult rău în perioada luptei de eliberare națională, în perioada răscăierii slovac.

Până la conferința Partidului Comunist din Slovacia care a avut loc la 12-13 August 1945 la Jilina, naționalismul burghiz avea o influență hotărâtoare asupra conducerii Partidului nostru.

În urma acestui lucru, a continuat Siroki, în timp ce în regiunile cehice, după eliberarea Republicii Cehoslovace de către Armata Sovietică, se întârea din zi în zi orânduirea de democrație populară și creștea autoritatea Partidului Comunist, în Slovacia s'a creșcut o atmosferă de neîncredere, reacția nea a ridicat capul și a sabotat fațș regimul de democrație populară.

Siroki a subliniat în continuare că în urma politicii naționaliste a unor conducători ai Partidului Comunist din Slovacia, elementele dușmănoase și-au intensificat activitatea lor de sabotaj. Naționalistii burghizi subminau unitatea clasei muncitoare a Republicii Cehoslovace și sabotau naționalizarea industriei. Ei își puneau în practică linia lor cu ajutorul aparatului de stat din Slovacia.

Siroki a subliniat că după evenimentele din Februarie 1948, care au dovedit că în jurul Partidului Comunist s'au unit strâns clasele muncitoare, majoritatea țăranilor mijlocași și săraci, precum și intelectualitatea progresistă, viața politică, economică și culturală din Slovacia a început să se dezvolte într-un ritm din ce în ce mai rapid. Dar chiar după evenimentele din Februarie, a spus Siroki, în Partidul nostru nu a fost lichidată influența naționalismului burghiz. Tovarășii care erau purtători greșeli naționaliste în trecut, nu au tras învățămintele necesare din evenimentele din Februarie 1948 și nu au ajuns la o înțelegere justă marxist-leninistă a problemei naționale.

Raportorul a subliniat că președintele Comitetului Central al Partidului Comunist din Slovacia a găsit necesar să examineze greșelile grave ale lui Hussak și Novomeski și să tragă concluziile organizatorice corespunzătoare. Președintele a prezentat președintelui Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac propunerea ca Hussak să fie îndepărtat din postul de președinte al Consiliului Comisariatelor. Iar Novomeski să fie îndepărtat din postul de Comisar pentru chestiunile școlilor și învățământului. Siroki a arătat apoi că naționalismul burghiz al lui Hussak și Novomeski a fost și al lui Clementis care a fost scurs din postul de ministru de Afaceri externe. Rădăcinile acestui naționalism se află în poziția grupului intelectualilor slovac, ai că-

ror conducător a fost Clementis și în care au fost educați Hussak și Novomeski. El nu s'au desprins niciodată pe deplin de ideologia burghiză. Pentru Partid trebuie să fie limpede, a spus Siroki, că nu este vorba de chestiunile personale ale lui Clementis, Hussak și Novomeski, ci este vorba de unitatea Partidului, este vorba de înarmarea ideologică a Partidului nostru. Partidul nostru poate duce cu succes lupta împotriva manifestărilor ideologice burghize, poate să eșueze cu succes pe membrii săi și cu ajutorul lor să eșueze masele largi a oamenilor muncii în spiritul teoriei marxist-leniniste, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar numai atunci când toate cadrele și organele sale de conducere se vor călăuzi exclusiv de învățătura nemuritoare a marxism-leninismului, când Partidul va duce o luptă consecventă împotriva tuturor manifestărilor ideologice dușmănoase și străine în propriile sale rânduri.

Luând cuvântul la discuții, Hussak și-a recunoscut toate greșelile și a declarat că politica naționalistă pe care a dus-o el și alte persoane a pricinuit mult rău poporului slovac și a oprit dezvoltarea democrației a Slovaciei. „Prin lupta hotărâtă împotriva greșelilor naționaliste, a spus Hussak, poporul nostru muncitor nu va avea decât de câștigat și Partidul nostru se va întări”. Partidul va deveni mai puternic din punct de vedere ideologic și organizatoric, își va strânge și mai mult rândurile în jurul Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac și al tovarășului Gottwald, în jurul Comitetului Central al Partidului Comunist din Slovacia și al lui Siroki, călăuzind întreg poporul muncitor spre noi succese. „Acele cercuri reacționare care speran să profite de urma greșelilor mele, a spus Hussak, vor fi desamăgite. Eu mi-am recunoscut greșelile, mă voi supune cu strictă disciplină de partid și voi activa în orice sector ce-mi va fi indicat de Partid”.

În cuvântarea sa, Novomeski a declarat că a înțeles pe deplin că a fost de greșită și de dăunătoare politica naționalistă pe care a dus-o, politica îndreptată împotriva oamenilor muncii cehi, politica care ducea la slăbirea internă a Republicii Cehoslovace și lipsa clasei muncitoare slovac de importanță spiritul al clasei muncitoare și al forțelor progresiste cehice.

Novomeski a declarat că această recunoaștere a greșelilor sale este sinceră și, prin muncă lui, el va dovedi că încrederea Partidului va fi justificată.

POPOARELE LUMII LUPTĂ PENTRU PACE

14.285.000 semnături pentru pace în R. Polonă

VARSOVIA, 26 (Agerpres). — PAP transmite că potrivit ultimelor date, până la 25 Mai s'au strâns în întreaga Republică Polonă un număr de 14.285.000 semnături pe Apelul sesiunii dela Stockholm.

F. S. M. chiamă oamenii muncii să-și unească eforturile în luptă pentru pace

BUDAPESTA, 26 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Comitetului Executiv al Federației Sindicale Mondiale, care s'a încheiat lucrările la 24 Mai, a dat publicității un apel adresat oamenilor muncii din întreaga lume în care arată că lucrările sale s'au desfășurat în condițiile crizei economice crescânde care a cuprins întreaga lume capitalistă.

Apelul cheamă pe toți oamenii muncii să-și unească eforturile în luptă pentru pace și arată importanța strângerii de semnături pe Apelul dela Stockholm care cere interzicerea armelor atomice.

Apelul îndeamnă la luptă pentru strângerea de semnături pe Apelul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Pacii, arătând că această acțiune privește toate organizațiile sindicale de pretutindeni, subliniind necesitatea de a acționa în același timp la lupte pentru realizarea programului de revendicări economice și sociale în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai ale oamenilor muncii, apelul arată în încheiere că pentru a duce cu succes lupta pentru pace, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii și pentru drepturile lor democratice, clasa muncitoare trebuie să fie unită.

Apelul cere tuturor muncitorilor să fie vigilenți și să demaște manevrele scizionistilor mișcării sindicale — agenți ai imperialismului.

Personalități marcante din Statele Unite au semnat Apelul pentru interzicerea armelor atomice

NEW YORK, 26 (Agerpres). — O serie de personalități marcante americane au semnat Apelul pentru pace; renumitul fiziolog A. J. Carlson, profesor la Universitatea din Chicago, profesorul George A. Coe, din California, profesorul Harry J. Wald, din New Jersey,

scriitorul Lion Feuchtwanger, profesor de matematică Dirk J. Struik, din Cambridge-Massachusetts, scriitorul Martha Dodd, profesorul S. Murray Branch, din Atlanta, profesorul Louis F. Smith, Massachusetts, profesorul Edwin B. Borgum, din New York, profesorul Frank V. Weymouth, dela Universitatea Stanford, James H. Wolfe, membru al Curții Supreme din Utah.

700.000 semnături până în prezent la Berlin

BERLIN 26 (Agerpres). — Ziarul NEUES DEUTSCHLAND anunță că, în ciuda teroarei deslănțuite de autoritățile germane din sectoarele occidentale ale Berlinului, campania pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm se desfășoară cu succes. ASTEL, LA BERLIN AU FOST STRANSE PANA ÎN PREZENT 700.000 SEMNĂTURI. În această campanie, s'a evidențiat în mod special tineretul german, care, răspundând cu entuziasm chemării la întrecere a tineretului francez, participă în mod activ la campania pentru pace.

Un grup de scriitori englezi infierează trădarea lui Priestley care a refuzat să semneze pentru pace

LONDRA, 26 (Agerpres). — Săptămânalul englez NEW STATESMAN AND NATION a publicat o scrisoare semnată de 10 scriitori englezi, în care aceștia chiamă la luptă împotriva pericolului unui nou război și condamnă răspunsul negativ dat de Priestley chemării scriitorului sovietic Ilya Ehrenburg de a se alătura luptei pentru pace.

„Scrisoarea de răspuns a lui John Priestley ridică o problemă importantă. Ehrenburg a cerut lui Priestley să se alăture campaniei pentru apărarea păcii. Împotriva celor care pregătesc un nou război. Această campanie are

scopuri bine definite: încheierea unui acord internațional asupra interzicerii armelor atomice, instituirea unui control internațional asupra energiei atomice și reducerea înarmărilor.

Problema care se pune este foarte gravă și totodată simplă: Suntem sau nu hotărâți să ne unim pentru a înfrinca și împiedica pericolul unei distrugerii generale?”

În încheiere, scrisoarea condamnă vehement atitudinea lui Priestley. Scrisoarea este semnată de: Montague Slater, John Sommerfield, Sean O'Casey, Randall Swingler, Sylvia Townsend-Warner, James Aldridge, Arthur Calder-Marshall, Paul Capon, Jack Lindsay, Iris Morley.

Tineretul german luptă pentru pace

BERLIN, 26 (Agerpres). — Agenția ADN anunță că, în legătură cu apropiata întâlnire a tineretului din întreaga Germanie care va avea loc la Berlin, guvernul Republicii Democratice Germane a dat publicității o declarație motivată, în care se spune: „Toți germanii iubitori de pace salută și sprijină întâlnirea tineretului din întreaga Germanie, deoarece ea servește cauza păcii. Răspândind calmul, atătorii la război încearcă să creeze impresia că sărbătorea pașnică a tineretului nostru ar turbura liniștea capitalei Germaniei. În realitate, nimeni nu intenționează să folosească tineretul nostru eliberat de influențele fasciste și militariste pentru un „atac” împotriva populației din Germania Occidentală. Atătorii la război imperialiști, se tem de glasul păcii. Ei vor să semene discordie în rândul tineretului și să zădărnicească voiața de pace a tineretului german. Dar tineretul din întreaga Germanie va arăta că a înțeles înalta semnificație a luptei pentru pace.

Tineretul nostru este conștient de unitatea germană, democratică și iubitoare de pace. Întreaga lume trebuie să audă și să vadă că tineretul german nu reprezintă niciun pericol pentru alte popoare și că el este gata să muncască și să lupte pentru apărarea păcii”.

CÂRDĂȘIA TITO-PLASTIRAS

— Săptămânalul britanic WORLD NEWS AND VIEWS demască

planurile odioase ale fasciștilor dela Atena și Belgrad —

LONDRA 26 (Agerpres). — Săptămânalul britanic „World News And Views” publică un articol de Theodor Doganis intitulat „Cășătoria Tito-Plastiras” în care scrie: „Recent s'a celebrat oficial o căsătorie fascistă. Tito a fost mirele, iar Atena fascistă, mireasa. Acheșon și Bevin, care au avut rolul de nași au depus multe eforturi pentru a păstra secretul pregătirilor destinate să unească pe cei doi complici balcanici.

Totuși încă din Martie 1949, Tsaldaris, în calitate de ministru de externe al Greciei, într-un interviu acordat corespondentului lui „Daily Mail” în Grecia, cu ocazia redeschiderii canalului Corint a declarat arătându-l pe regele Paul care asista la ceremonie: „Foarte curând regele și Tito vor fi aliați”.

E drept că Tsaldaris a primit o mustrare severă pentru această indiscreție prematură, atât din partea Foreign Office-ului cât și din partea departamentului de stat. Într-adevăr, după numai câteva luni, în vara anului 1949, regele Paul și călăul Tito au dovedit pe câmpul de luptă că erau în mod virtual camarazi de armă. Ei au luptat împreună împotriva armatei democratice grecești.

În cursul ofensivelor generale a fasciștilor din vara trecută împotriva armatei democratice grecești, care apăra Grammos și Vitsi, Tito a acordat fasciștilor greci un ajutor substanțial.

Pe de altă parte, vicepreședintele guvernului dela Atena de pe atunci, Venizelos a declarat în mod public: „Fără ajutorul pe care ni l-a dat Iugoslavia nu am fi putut obține un astfel de succes”. Îndată după ofensiva monarhico-fasciștilor, continuă revista, guvernul dela Washington a început să pună în aplicare planurile sale agresive de mai mare amploare. Blocul antisovietic al sateliților Statelor Unite, pe care departamentul de stat încearcă să-l creeze în Sud-Estul Europei se bazează pe un sistem de două axe care se completează și se sprijină reciproc. Prima axă se îndreaptă orizontal din Turcia spre Italia, iar a doua vertical dela Atena spre Belgrad trecând eventual prin Viena. Tratatul semnat recent între Roma și Ankara a constituit, după părerea cercurilor din Washington un pas înainte spre realizarea acestui plan american.

Situația nu putea însă să evolueze cu adevărat decât după perfectarea unei alianțe între Atena și Belgrad. Singura dificultate în realizarea acestei axe era necesitatea pentru Tito de a avea la Atena un guvern pe care să-l poată prezenta ca „democrat” poporului iugoslav.

Într-un interviu acordat ziarului „L'Echo d'Israel”, în momentul de față, Iugoslavia vinde țărilor capitaliste produse la prețuri cu mult mai mici decât le vindea altădată Uniunii Sovietice și democrațiilor populare. De exemplu, plumbul iugoslav, vândut în trecut Cehoslovaciei la preț de 19 coroane cehoslovace pe kilogram, este livrat actualmente de Statele Unite la 15 coroane cehoslovace pe kilogram și la 16 coroane cehoslovace pe kilogram.

Acesta este unul din rezultatele politicii lui Tito de înfădurare a Iugoslaviei monopolistilor anglo-americani.

Imperialiștii vor să transforme Israelul în teatru de război

WASHINGTON 26 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul unei conferințe de presă președintele Truman a înmănat corespondenților de presă declarația Statelor Unite, Marii Britanii și Franței privind înarmarea statelor din Orientul Apropiat.

Potrivit acestei declarații la recenta conferință dela Londra a ministrilor de Afaceri externe ai Statelor Unite, Marii Britanii și Franței a fost examinată chestiunea livrării de armament și material de război statelor arabe și statului Israel.

lui TIMES la 8 Aprilie a. c., el a precizat ce fel de guvern ar dori în Grecia. Întrebat de corespondentul ziarului TIMES dacă ar colabora cu un guvern grec prezidat de Plastiras, Tito a răspuns că „ar putea colabora cu un astfel de guvern”.

Apoi s'a anunțat oficial că Tito și Plastiras vor face schimb de reprezentanți diplomatici. Presa fascistă din Atena a întâmpinat cu entuziasm proiectele pentru crearea rapidă a axei Atena-Belgrad. Departamentul de stat și Foreign Office-ul își manifestă de asemenea mulțumirea. Iar ambasadorul Grady a și sosit la Washington pentru noi instrucțiuni în vederea continuării planurilor agresive americane în Balcani.

Există totuși un punct slab în aceste combinații, continuă autorul articolului, și anume este vorba de împotriva popoarelor grec și iugoslav față de planurile de constituire a axei fasciste Atena-Belgrad. Tito nu poate înșela poporul iugoslav pentru a-l face să creadă că în Grecia a înecat domnia fascismului. Poporul iugoslav știe că ororile din lagărul Makronis continuă să existe sub roul guvern „democrat” al lui Plastiras. El știe că guvernul Plastiras nu va accorda amnistia generală și că în Grecia continuă să fie pronunțate condamnări la moarte împotriva cetățenilor democrați.

Însfârșit, el știe că guvernul Plastiras va urma calea fascistă a predecesorilor săi. Astfel, poporul iugoslav va înțelege perfect că guvernul dela Atena este tot atât de „democrat” ca Franco sau Tito însuși. Poporul grec, împreună cu poporul iugoslav și ajutorat de forțele democratice din întreaga lume, luptă împotriva planurilor de război ale imperialiștilor americani în Balcani și va zdrobi axa fascistă Atena-Belgrad încă înainte de crearea ei.

BRUXELLES, 26 (Agerpres). — După cum arată ziarul LE DRAPEAU ROUGE, Iugoslavia marshallizată tre-bue să-și vândă mărfurile la prețurile impuse de americani.

Astfel, în momentul de față, Iugoslavia vinde țărilor capitaliste produse la prețuri cu mult mai mici decât le vindea altădată Uniunii Sovietice și democrațiilor populare. De exemplu, plumbul iugoslav, vândut în trecut Cehoslovaciei la preț de 19 coroane cehoslovace pe kilogram, este livrat actualmente de Statele Unite la 15 coroane cehoslovace pe kilogram și la 16 coroane cehoslovace pe kilogram.

Acesta este unul din rezultatele politicii lui Tito de înfădurare a Iugoslaviei monopolistilor anglo-americani.

ÎN GERMANIA OCCIDENTALĂ

UZINELE DE RĂZBOI LUCREAZĂ DIN PLIN

BERLIN, 26 (Agerpres). — Ziarul NEUES DEUTSCHLAND publică o știre a corespondentului său din Frankfurt pe Main potrivit căreia autoritățile americane de ocupație din Germania Occidentală sporesc continuu comenziile de material de război la întreprinderile germane. Astfel, în ultima vreme uzina de avioane „Blohm & Voss” din Hamburg a accelerat montarea și echiparea „meurior”.

Uzinele „Schloß” din Karlsruhe fabrică mari cantități de rețele pentru camuflaj. Uzina de armament din Worms

a fost relăcută. Întreprinderile „Concordia Hütte” produc carcase de oțel pentru tancuri, uzinele „Hilgers” din Rheinbrühl fabrică pontoane pentru armata franceză. La uzina din Luebberted au fost reparate în funcțiune atelerile pentru fabricarea capsulelor detonante.

Un mare depozit de muniții a fost creat la Kaiserslautern. Depozitul este păzit de soldați americani și chiar soldaților din armata franceză de ocupație nu le este permis să se apropie. Americanii au înființat la Hunsrueck un depozit similar.

Modelele și prototipurile